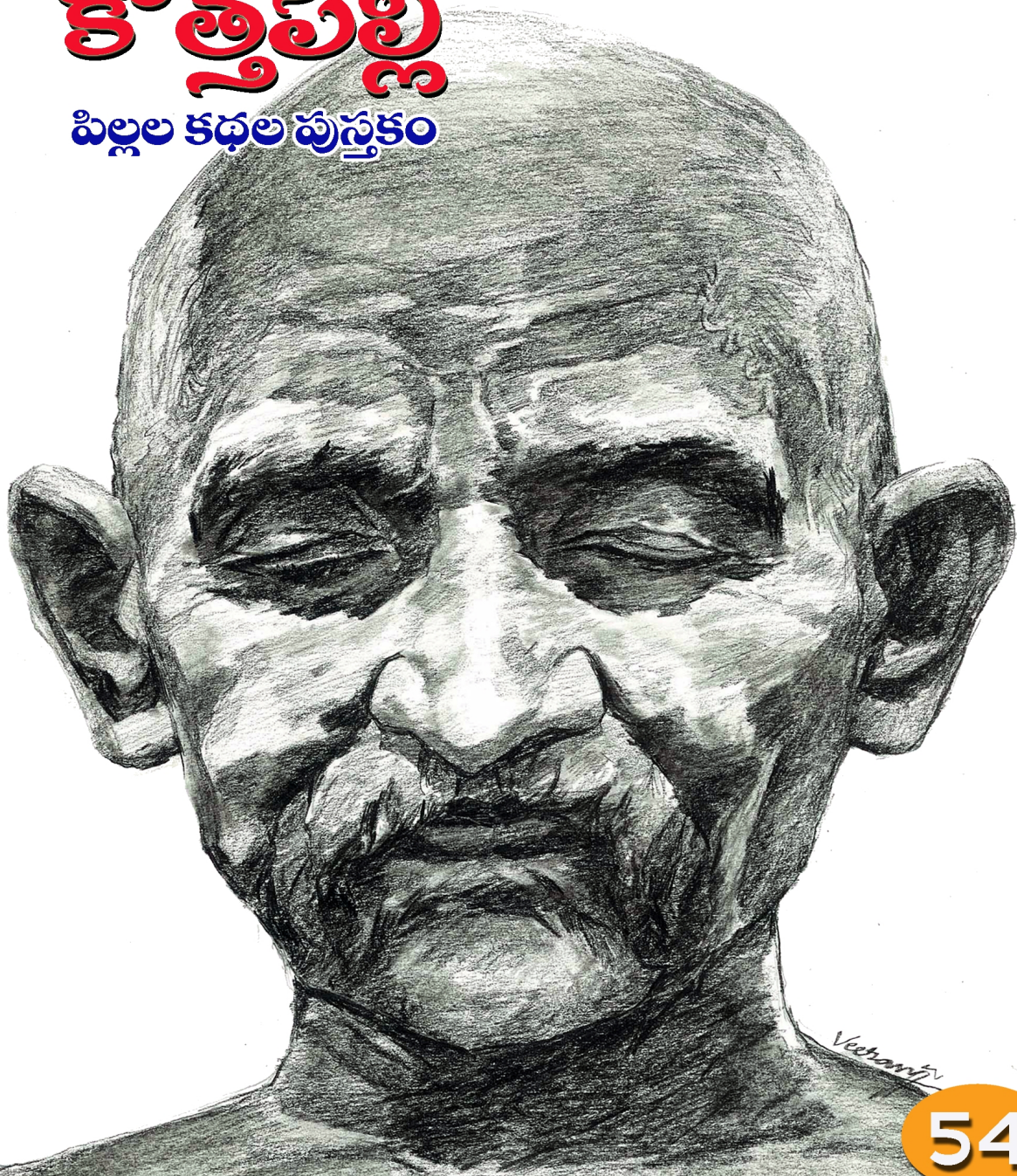

కొత్తపల్లి

పిల్లల కథల పుస్తకం

కొత్తపల్లి పిల్లల కథల పుస్తకం-54

అక్టోబరు 2012

మూలం: <http://kottapalli.in/2012/10/welcome>

మొత్తం ప్రతుల సంఖ్య: 2000

సంపాదకులు: నారాయణ

ముఖచిత్రం 'బాపు': వీరాంజనేయులు

అక్షర కూర్పు: కొత్తపల్లి

వెల: రూ. 20/-

ఇంటర్నెట్‌లో ఈ పుస్తకాన్ని వివిధ ఫార్మాటుల్లో ఉచితంగా చదవవచ్చు, డౌన్లోడు చేసుకోవచ్చు, అవసరమనిపిస్తే మీ వాణిజ్యేతర కార్యక్రమాలకోసం మీ అంతట మీరే దీన్ని ముద్రించుకోవచ్చు!

కాపీరైటు: ఈ పుస్తకంలోని ఏ అంశాన్నైనా ఎవరైనా తమ వాణిజ్యేతర కార్యక్రమాలలో పూర్తిగా ఉచితంగా, స్వేచ్ఛగా ఉపయోగించుకోవచ్చు. కేవలం ఆయా రచయితలకు, కొత్తపల్లి పత్రికకు వాటిని ఆపాదిస్తే సరి. వివరాలకు చూడండి: <http://www.creativecommons.org> వారి non-commercial, share alike license.

కొత్తపల్లి ప్రచురణలు

యంఆర్‌వో ఆఫీసు దగ్గర, చెన్నై కొత్తపల్లి- 515 101, అనంతపురం జిల్లా.

ఫోను: 08559 240222, 7702877670 ఇ-మెయిలు: team@kottapalli.in

విషయ సూచిక

పెన్నిలు ముక్క...సంపాదకీయం...2

ధారావాహిక

నీతి చంద్రిక-35...కందుకూరి వీరేశలింగం...4

పిల్లలు రాసిన కథలు

అపకారికి ఉపకారం...దివ్య...11

బడిపంతులు...రాకేష్...14

యుక్తి...యోగి...18

మర్యాద మాటల పిచ్చుక...నాగుల్...23

దొందూ దొందే...మానస...25

బియ్యప్పిండి భూతం...స్నిగ్ధ...29

పరిపాలకులెవరు?...ధనంజయ్...33

పెద్దలు రాసిన కథలు

పుస్తకం-జాగ్రత్త...అభినవ్...43

అసాధారణ తర్కం...రూమీ...46

వెనక్కిళ్ల దేబ్బ...నారాయణ...49

మ్యాజిక్ కథలు

తాయెత్తు మహిమ...sss రావు...37

అపీ-ఇపీ

తండివే చామా...యువకెరటాలు...54

సమీక్ష...మాలతీ కృష్ణ...57

బొమ్మకు కథ రాయండి...లలిత...59

పదరంగం-20...కొత్తపల్లి...60

చిలిపి ప్రశ్నలు...వివియస్ మూర్తి...63

పాటలు

సర్వమతాలకు నిలయం...మౌనిక బృందం...61

దానిమ్మ పండు పాట...మహంతి...62

పెన్నిలు ముక్క

గాంధీజీ ఓసారి బొంబాయిలో ఒక సమావేశానికి వెళ్ళారు.

సభలో ఏది మాట్లాడాలన్నా ముందుగా నోట్సు రాసుకొని ఉండాలి- ఊరికే నోటికొచ్చింది మాట్లాడేందుకు లేదు: అదీ గాంధీగారి నియమం.

ఇంకా కొద్ది సేపట్లో సభ ప్రారంభం అవుతుంది. కానీ గాంధీగారి నోట్సు ఇంకా తయారు కాలేదు. "నోట్సు తయారు చేసుకొని కలుస్తాను" అని గదిలోకి వెళ్ళాడాయన.

ఓ పావు గంట గడిచింది. తయారీ ఎంతవరకు వచ్చిందో చూద్దామని గదిలోకి వెళ్ళాడు ఆయన కార్యదర్శికాకా సాహెబ్ కలేల్కర్. అక్కడ గాంధీ హడావిడిగా ఏదో వెతుకుతూ కనబడ్డాడు.

"ఏమైంది? ఏం పోయింది ఇప్పుడు?" అడిగాడు కాకా సాహెబ్.

"పెన్నిలు! నా పెన్నిలు కనబడటం లేదు. ఇంత పొడవుంది: ఎరుపు-నలుపు రంగుల్లో ఉంటుంది- నువ్వు వెతుకు కాస్త. అది చాలా అవసరం" వెతుకుతూనే చెప్పాడు గాంధీ.

కలేల్కర్ జేబులోంచి తన పెన్నిలు తీసి ఇవ్వబోయాడు-"ఇదిగో, దీంతో రాయండి. మీటింగుకు సమయం అవుతున్నది. మీ పెన్నిలు కోసం మళ్ళీ వెతకొచ్చు".

"ఉహూ! వద్దు. కొంచెం నువ్వు వెతికి పెట్టు. నా పెన్నిలు ఇక్కడే ఉంటుంది ఎక్కడో. ఎక్కడికీ పోదు- ఇందాకే గదా, వేరే ఏదో రాశాను? అది లేకుండా పని కాదు!"

కలేల్కర్ ఇంకా ఏదో చెప్పబోయి, "ఎట్లాగూ వినడూలే" అని ఆగిపోయాడు. తనూ వెతికాడు.

ఐదు నిమిషాల్లో దొరికింది- పుస్తకాల మధ్యనే ఉన్నదది- చిన్న పెన్నిలు ముక్క! వేలేడంత

పాడవుంది, అంతే. దాన్ని చూడగానే గాంధీ కళ్ళు మెరిసాయి-

"దొరికింది! అబ్బ! పోయిందనే అనుకున్నాను. చిన్నది కదా, కనబడకుండా దాక్కుంది కొంచెం సేపు!" అన్నాడు దాన్ని పట్టుకొని మురిసిపోతూ.

ఇంత చిన్న ముక్క కోసం అంత కంగారు పెట్టాలా? నా పెన్సిలు ఇస్తానన్నాగా, దాంతో రాస్తే ఏం పోయేది?" గొణిగాడు కాకా సాహెబ్.

"ఉహూ! నీకు తెలీదు, దీని విలువ. ఆ మధ్య, మద్రాసులో, నటేశన్ వాళ్ల చిన్నకొడుకు లేడూ- వాడిని అడిగాను- 'నాకేమన్నా ఇస్తావా?' అని. వాడు చాలా మామూలుగా తను రాసుకుంటున్న పెన్సిలు తీసి నాకిచ్చేశాడు. 'పూర్తిగా ఐపోయేంత వరకూ జాగ్రత్తగా వాడాలి, సరేనా?' అన్నాడు. నేను ఒప్పుకున్నాను. ఇప్పుడు అంత మంచి పెన్సిలు పోయిందంటే ఎలాగ?! పిల్లలకు ఓసారి మాట ఇచ్చిన తర్వాత నిలుపుకోవాలి-అంతే!" అన్నాడు గాంధీ స్థిరంగా, ఆ పెన్సిలుతోటే ఆనాటి ఉపన్యాసం రాసుకుంటూ.

మనం వాడే వస్తువులు చిన్నవి కావొచ్చు, పెద్దవి కావొచ్చు; ఖరీదైనవి కావొచ్చు, చవకవి కావొచ్చు- కానీ ఏ వస్తువూ దానంతట అది రాదు. ప్రతి వస్తువు వెనకా ఒక మనిషి శ్రమ ఉన్నది. ఆ మనిషిని, ఆ శ్రమని తలుచుకుంటే ప్రతి వస్తువూ ఒక కథ చెబుతుంది. వస్తువులని జాగ్రత్తగా వాడుకోవాల్సింది అందుకే- వాటి వెనక ఉన్న కథలు వినబడేందుకు; వాటి పట్ల మనం మర్యాద తోటి, గౌరవంతోటి వ్యవహరించేందుకు. అట్లా వస్తువులు చెప్పే కథలు వినగలిగిన వాళ్ళకు పర్యావరణం పట్ల అవగాహన, తోటి మనుషుల పట్ల ప్రేమ సహజంగానే వస్తాయనిపిస్తుంది. ఏమంటారు?

అందరికీ అక్టోబరు రెండు శుభాకాంక్షలు!

కొత్తపల్లి బృందం.

నీతి చంద్రిక

విగ్రహం-11

జరిగిన కథ: హిరణ్య గర్భుడనే హంసరాజుకూ, చిత్రవద్దుడనే నెమలి రాజుకూ యుద్ధం నిశ్చయమైపోయింది. నెమలి రాజు దూతగా పంపిన చిలుక ఒకటి హిరణ్య గర్భుడిని కలవటం కోసం బయట వేచి చూస్తున్నది; గూఢచారిగా పంపబడిన కాకి ఇంకా హిరణ్యగర్భుడి రాజ్యంలోకి ప్రవేశించలేదు. హిరణ్య గర్భుడు చక్రవాకమంత్రి సలహామేరకు ఒక కోటను కట్టుకుందామనుకున్నాడు. దానికై బెగ్గురు పక్షిని ఒకదాన్ని రప్పించి కోటను నిర్మించిపెట్టమన్నాడు- ఇక చదవండి, నీతిచంద్రిక_వభాగం..

అప్పుడా బెగ్గురుపక్షి సిగ్గుపడుతున్నట్లు తల వంచి హంసరాజుతో "ప్రభూ! నాకు వేరే పని ఏదైనా అప్పగించండి, చేస్తాను. ఏదో, తమరి పాద సేవలో చిన్న చిన్న పనులు చేసుకొని పాట్ల పోసుకునేవాడిని తప్ప, దుర్గ నిర్మాణం వంటి

మహత్తర కార్యాలను నా అంతట నేను చేపట్టగల సమర్థత నాకు లేదు" అన్నది. అప్పుడు హంసరాజు చిరునవ్వు నవ్వి, నీ ప్రజ్ఞాపాటవాలు మాకు తెలీనివి కావు. ఈ పనిని ఎలాగైనా నువ్వే చేయవలసి ఉన్నది.

కోటకు తగిన స్థలాన్ని మొదట ఎంపిక చేసి చెప్పు. అక్కడ ఏమేం నిర్మించాలో తర్వాత ఆలోచించవచ్చు" అన్నది.

ఆ పక్షి ఇక మారు మాట్లాడలేక రాజుగారి ఆజ్ఞను అనుసరించి పోయి, త్వరలోనే సంతోషపు ముఖంతో వెనక్కి తిరిగివచ్చింది- "ప్రభూ! తమరి దయవల్ల మనకు కావలసిన కోట ఒకటి- దాదాపు తయారుగానే కనబడింది. మన పట్టణానికి దగ్గరలోనే ఒక కొండ గుహ ఉన్నది. అది చాలా పెద్దది; లోపల అత్యంత విశాలమైన స్థలం ఉన్నది. శత్రువులు లోనికి వచ్చేందుకు, ఆక్రమించుకునేందుకు దుస్సాధ్యమైన స్థలం అది. ఇక దాని అందం వర్ణింపనలవి కాదు. ఆ గుహ అంతర్భాగంలోనే కనులకు విందు చేసే చక్కని కమలాల తో కూడిన సరస్సు ఒకటి ఉన్నది. ఆ

సరస్సులో నీరు ఏ కాలంలోనైనా ఒకే విధంగా ఉంటుంది. అది తమరికి నచ్చిందంటే, ఇక దాన్ని త్వరలోనే శుభ్రం చేసి, కోటలాగా తయారు చేసి, తమరికి విన్నవించుకుంటాను" అన్నది.

హంస రాజు దాన్ని చాలా మెచ్చుకొని, బహుమానాలిచ్చి, "నీలాంటి వాడు మా ఆస్థానంలో ఉండటం నిజంగా మా భాగ్యం. నీ వల్ల మాకు ఈరోజు చాలా సంతోషం కలిగింది. మన కోట రక్షణ బాధ్యత కూడా నీకే ఇస్తున్నాను. నా ఆజ్ఞలను తు.చ. తప్పకుండా అమలుచేస్తూ, నీ విధుల్లో ఏమాత్రం ఏమారకుండా కోటను సంరక్షించు. పోయిరా" అని దాన్ని సాగనంపింది. "వీరవరుడు" అనే ఆ బెగ్గురు పక్షి కూడా హంసరాజు ఆజ్ఞ ప్రకారం ఆహారం-నిద్రల అవసరం లేనట్లు, రాత్రింబవళ్ళూ కోటకోసం పనిచేసి, దాన్నే ఎల్లవేళలా కనిపెట్టుకొని ఉన్నది. అంతలో ద్వారపాలకుడొకడు లోనికి వచ్చి, "ప్రభూ! తమరి పాద సందర్శనం కోసం సింహళ ద్వీపం నుండి అట, 'నీలవర్ణుడు' అనే

కాకి ఒకడు వచ్చి వాకిట నిలిచి ఉన్నాడు. తమరి ఆజ్ఞ అయితే ఆయన్ని లోనికి ప్రవేశ-పెడతాను" అన్నది.

హంసరాజు సంతోషంగా మంత్రివైపు తిరిగి "కాకి చాలా తెలివైనది; శక్తి యుక్తులున్నది. తెలివిలేని మందమతులు వెయ్యిమందిని వెంట ఉంచుకునేకంటే, తెలివైనవాడిని ఒక్కడిని దగ్గర చేసుకొన్న రాజు ధన్యుడవుతాడట. దగ్గరకొచ్చిన సింహాన్ని కాదని, కుక్కలు వెయ్యింటిని పెంచుకుంటే మటుకు ఏం ప్రయోజనం? మన వాళ్ళలో ఈ కాకికి సమానమైన బలవంతుడు కనీసం ఒక్కడన్నా ఉన్నాడంటావా, చెప్పు, చూద్దాం? యుద్ధం తలపెట్టేటప్పుడు మొదటగా చేయవలసిన పని వీరులను సేకరించుకోవటం. మనకు ఎన్ని విధాలుగా చూసినా ఈ కాకి తోడ్పాటు అవసరం అనిపిస్తున్నది. ఓటమినెరుగని ఇలాంటి యోధులు మన వైపు ఉంటే ఎవ్వరైనా మనల్ని వేలెత్తి చూపగలరా, చెప్పు!" అన్నది.

అప్పుడు సర్వజ్ఞుడనే ఆ మంత్రి నిగూఢంగా

చిరునవ్వు నవ్వి "నా మనసు-మాట-శరీరం - అన్నీ తమరి క్షేమాన్నే ఎల్లవేళలా కాంక్షిస్తుంటాయి, కనుక బెరుకు లేకుండా నాకు తోచినది విన్నవించుకుంటాను- ప్రభువులవారు మరోలా అనుకోవద్దు- త్వర త్వరగా పనులు ముగించుకోవాలన్న కాంక్ష వల్ల, 'ఏది సరైనది'- అన్నది తమరికి సరిగా తోచటంలేదు అనిపిస్తున్నది.

కొత్తవాని సామర్థ్యం మీద నమ్మకం పెట్టుకొని పగవాడితో యుద్ధానికి దిగటం 'కుక్క తోక పట్టుకొని సముద్రం దాటనెంచటం'లాంటిదే.

అదీగాక, కాకి భూమిపైన నివసించే పక్షి. మనం నీటి పక్షులం. ఇతను మనతో కలియవలసినవాడు కాదు.

సమానం కానివాడితో స్నేహం ఆపదలకు దారి తీస్తుంది. అందువల్ల మనం ఈ అరిష్టాన్ని (కాకిని) దగ్గరకు చేరనివ్వటం అరిష్టాన్ని (కీడును) కొని తెచ్చుకోవటమే తప్ప వేరు కాదు. ప్రభువులవారు ఇక ఈ ఆలోచనను విరమిస్తే మంచిది- 'తనవారిని విడచి పరాయి వాళ్ళు సహచర్యాన్ని కోరటం' అన్నది అమృతాన్ని విడచి కాలకూట విషాన్ని కోరినట్లే. శత్రు పక్షానికి చెందినదని స్పష్టంగా తెలుస్తున్న ఈ పక్షిని దగ్గర చేరనివ్వటం ఏ విధంగా సమంజసమో తమరే ఆలోచించండి. తన స్వభావాన్ని విడచి, ఎవరైతే ఇతరుల భావాలను సొంతం చేసుకుంటారో, వాళ్ళు నీలిరంగు నక్క మాదిరి కష్టాల పాలవుతారు. తమరికి ఆకథ చెబుతాను, సావధానంగా వినండి:

నీలి నక్క కథ

ఒక చీకటి రాత్రిన, నక్క కొకదానికి చాలా ఆకలైంది. 'ఏమైనా శవాలు కనబడ-

తాయేమో, పీక్కు తిందాము' అన్న ఆలోచనతో అది పట్టణ శివార్లలో విచ్చలవిడిగా తిరగటం మొదలుపెట్టింది.

ఆ ప్రాంతంలో 'నీలి' సాగు ఎక్కువ. దారానికి నీలిరంగు వేసేవాడొకడు, అక్కడ ఒక చెట్టు నీడన తన పొయ్యిని-దారాన్ని ఉడకబెట్టే కుండలను పెట్టుకున్నాడు. అయితే చాలా చీకటిగా ఉండటంతో నక్కకు ఏమీ కనబడటం లేదు. చివరకు అది కాలుజారి తపాలున నీలిరంగుతో నిండిన ఓ కుండలో పడిపోయింది.

అటుపైన అది ఎంత ప్రయత్నించినా ఆ

కుండలోనుండి బయటికి రాలేకపోయింది. కొంత సేపు గందరగోళ పడిన తర్వాత అది కొంత తేరుకొని, మనసును గట్టి చేసుకొని, ఇక వేరే ఆలోచనలన్నిటినీ వదిలిపెట్టి, 'తెల్లవారే వరకూ ఆగవలసిందే' అని అర్థం చేసుకొని, మనసుకు తట్టిన ఉపాయాన్ని సరిచూసుకుంటూ ఊరకున్నది. తెల్లవారి ఆ కుండల యజమాని వచ్చేసరికి అది కాళ్ళు పైకి పెట్టుకొని, తెరచి పెట్టుకున్న నోటితో, బయటికి సాగి వచ్చిన పళ్ళతో, తేలవేసిన కళ్ళతో, ఊపిరి బిగబట్టి చచ్చినదానిలాగా కుండలో పడి ఉన్నది. అప్పుడా నీలి కాపు కొంతసేపు ఆశ్చర్యపడి, 'ఈ నక్క చచ్చింది' అనుకొని, త్వరత్వరగా దానిని కుండనుండి బయటికి తీసి దూరంగా పారేశాడు.

ఆ తర్వాత, అతను అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయిన తర్వాత కొంతసేపటికి నక్క మెల్లమెల్లగా కళ్ళు తెరచి, అటూ ఇటూ చూసి, లేచి కూర్చున్నది. తలనుండి పాదాల వరకూ ఇప్పుడది నీలి రంగులో ఉన్నది! కొంతసేపు తన శరీరపు రంగును తానే మెచ్చుకుంటూ

గడిపాక, అది "ఆహా! నా అదృష్టం బాగుంది కనుక, ఇవాళ్ళు నా శరీరానికి అనుకోకుండా ఇంత గొప్పరంగు చేకూరింది. దీనితోనే నా జాతి మొత్తంలోనూ గొప్పవాడినైపోయాను. ఇంకా కూడా అజ్ఞానిలాగా, గౌరవం లేనివాడిలాగా అర్థం లేని బ్రతుకు బ్రతకటం ఎందుకు?

అన్నింటిలోకీ గొప్పదైన ఇటువంటి వర్ణం నా సొంతం అయినప్పుడు కాకపోతే, నా కోరికలన్నిటినీ ఇక మరెప్పుడు, తీర్చుకునేది? 'నా గొప్పతనాన్ని లోకం అంతటా ప్రకటించేందుకు సరైన సమయం ఇదే' అని అనుకున్నది.

అటుపైన అది తన తోటి నక్కల దగ్గరికి వెళ్ళి "విన్నారా?! నిన్న రాత్రి ఒక దివ్య పురుషుడు నన్ను స్వర్గానికి తీసుకెళ్ళాడు. తక్కిన దేవతలందరూ చిరునవ్వుతో నిండిన ముఖాలతో నన్ను ప్రసన్నంగా చూస్తుండగా, అతను పరమ పూజ్యమైన ఈ ప్రాజ్యారణ్య రాజ్యం మొత్తానికీ నన్ను అధిపతిగా చేసి, అందుకు గుర్తుగా ఉత్తమమైన ఈ రంగును ప్రసాదించాడు. మీ తనివి తీరా నా యీ శరీర వర్ణాన్ని చూసుకోండి- చూశారు కదా, ఇక నేను చెప్పేది స్పష్టంగా వినండి: ఇది మొదలు మీరందరూ నా ఆజ్ఞను అనుసరించి, నాకు విధేయులై ప్రవర్తించాలి. ఈనాటినుండి మీరే కాదు; ఈ అడవిలోని జంతు సంతతి యావత్తు నా ఆజ్ఞలకు లోబడాలి. మీరు ఇప్పుడే వెళ్ళి, యీ సంగతిని అడవి నలుమూలలా, అందరికీ అర్థమయ్యేటట్లు చాటండి" అన్నది.

అప్పుడు తక్కిన నక్కలన్నీ దాని ఒంటి రంగును చూసి, ఆశ్చర్యంతో నిండిపోయాయి. సంతోషంతో వాటన్నిటి

మేనూ పులకరించింది; వెంట్రుకలు నిక్కపాడుచుకున్నాయి. అవి నక్క శరీర వర్ణాన్ని ఏమాత్రం అనుమానించక, వినయంతోటి, సంభ్రమంతోటి దానిముందు సాగిలపడి మ్రొక్కింది.

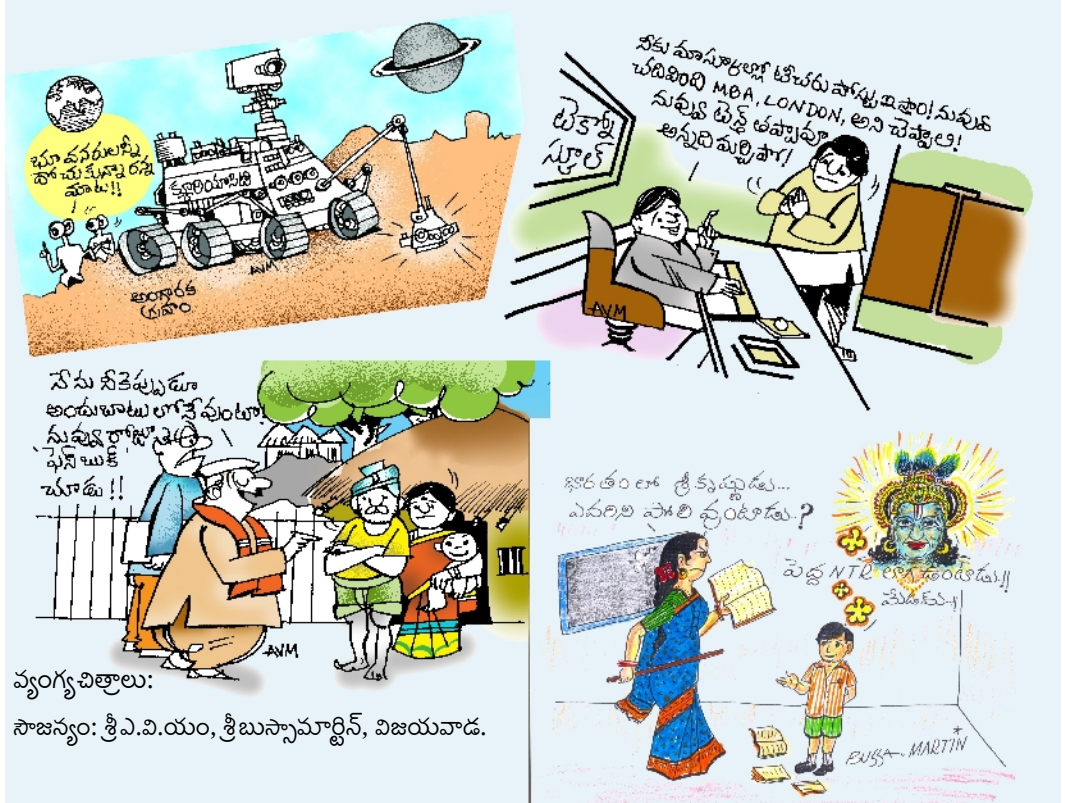
అటుపైన అవన్నీ వెళ్ళి, అడవి నలుమూలలా తిరిగి, అన్ని జంతువులకూ అతని కథని మళ్ళీ మళ్ళీ ఆశ్చర్యమూ అభిమానమూ ఒలికేటట్లు చెప్పి, అందరినీ ఒప్పించి వచ్చాయి. తర్వాత అవన్నీ ఎక్కడలేని భక్తి శ్రద్ధలతోటి, అణకువతోటి రాత్రింబవళ్ళూ దాన్నే సేవిస్తూ, దాని

ఆదరణకు ప్లాప్తాలై, ధన్యతనొందుతూ
తరించటం మొదలుపెట్టాయి.

వాటి భక్తి శ్రద్ధలను చూసినై, అడవిలోని ఇతర
జంతువులన్నీ: మూఢభక్తి ఎంతటిదో
చూడండి- అడవిలో నివసించే సింహాలు,
పులుల వంటి జంతువులు కూడా అటుపైన ఆ

నక్క ఆజ్ఞకు బద్ధులైనాయి.

అవన్నీ కూడా దానికి గొప్ప గొప్ప
బహుమతులను అందిస్తూ, 'దాని మనసు
ఎక్కడ నొచ్చుకుంటుందో' అన్నట్లు
పవిత్రంగా మసలకొంటూ వచ్చాయి.
(అప్పుడు ఏమైందో మళ్ళీ చూద్దాం...) ★

అపకారికి ఉపకారము

రచన: టి.దివ్యవరిమళ, 8 వతరగతి, జిల్లాపరిషత్ ఉన్నత పాఠశాల, పెద్దపసుపుల.

పెద్ద పసుపులలో నివసించే రాము చాలా మంచివాడు- ఎవ్వరు ఏది అడిగినా కాదనకుండా ఇచ్చేవాడు.

వాళ్ల ఇంటి ప్రక్కనే ఉండే రవి తెలివైనవాడు; అయితే అసూయా పరుడు- ఎవరైనా బాగుపడితే ఓర్వలేడు.

రాముకి, రవికి ఇద్దరికీ పాలం ఉంది. ఆ సంవత్సరం వర్షాలు బాగా పడినాయి.

అయితే రవి పైరు ఇంకా కొద్ది రోజుల్లో కాపుకు వస్తుందనగా పురుగు తాకిడికి గురైంది. అదేమో మరి, రాము నాటిన పైరు మటుకు చాలాపచ్చగా ఉంది!

స్వతహాగా అసూయాపరుడైన రవి , రాము పాలం బాగుండటాన్ని జీర్ణించుకోలేక పోయాడు. బాగా ఆలోచించి, ఒక రోజు రాత్రి రాము పాలానికి నిప్పుపెట్టాడు!

పెద్దగా మంటలు లేవాయి. ఆ వెలుగులో ఎవరో పారిపోతుండటం చూసిన కావలివాడొకడు ముందుకు వచ్చి, రాముతోబాటు మంటలు ఆర్పాడు. ఆ సరికి సగంపంటమాడిమసైంది.

ఆ తర్వాత కావలివాడు రాముతో మాట్లాడుతూ- "పొలానికి ఎవరో మంట పెట్టారు- అవి వాటంతట అవే రేగినవి కావు. ఆ మంట పెట్టిన వాడెవడో పారిపోతుండగా చూశాను... ఏమీ అనుకోకు- వాడు నీ స్నేహితుడు రవి లాగానే ఉన్నాడు మరి. కాస్త

జాగ్రత్తగా ఉండు, అతనితో" అన్నాడు.

రాముకి కూడా అది నిజమే అనిపించింది- 'తనూ ఎవరో పారిపోతుండగా చూశాడు- అయితే అది రవి కావచ్చు; కాకపోవచ్చు కూడాను!' అయితే పొలం కాలిన తర్వాత రవి ప్రవర్తన చూసాక రాముకి తన అనుమానం నిజమే అని తెలిసిపోయింది. అయినాకూడా అతనికి రవిని ఏమీ అనాలనిపించలేదు. 'ఎంత లేదన్నా అతను తన చిన్ననాటి స్నేహితుడు' అని ఊరకున్నాడు.

అయితే ఆ తర్వాత రెండో రోజున, తమ ఇంటి బయట ఎవరివో ఏడ్పులు వినిపించి, బయటికి వెళ్ళి చూశాడు రాము. ఆ వచ్చింది రవి భార్య సుశీలమ్మ- "మా పిల్లవాడు సైకిల్ తొక్కుతూ క్రిందపడ్డాడు. ఇటుగా వస్తున్న ఆటో వాడిని ఢీ కొట్టింది. చాలా రక్తం పోతున్నది. సమయానికి రవి కూడా ఊళ్ళో లేడు" అని ఏడ్చింది సుశీలమ్మ.

రాము వెంటనే ఆ పిల్లవాడిని పదిహేను మైళ్ల దూరంలో ఉన్న ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్ళటమే కాదు; అవసరంకొద్దీ తన రక్తం కూడా దానం చేసి

పిల్లవాడిని కాపాడాడు.

సంగతి తెలుసుకున్న రవి గబగబా ఆస్పత్రికి వచ్చాడు- తన పిల్లవాడిని కాపాడిన రాముని చూడగానే పశ్చాత్తాపంతో అతని మనసు తపించిపోయింది. అతను కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుని "రామూ! నన్ను క్షమించు.

ఇంతకాలమూ మిత్రుడిగా నటిస్తూనే నీకు చాలా అన్యాయం చేస్తూ వచ్చాను. అసూయకొద్దీ నీ పాలానికి నిప్పు పెట్టింది నేనే. ఇకపై ఎప్పుడూ అట్లాంటి తప్పు పని చెయ్యను. నీ మంచి మనస్సుని అర్థం చేసుకోలేక అంత పాపానికి ఒడిగట్టాను. ఆ నష్టాన్ని నేను డబ్బు రూపేణా తీరుస్తాను- కాదనకు" అని ప్రాధేయపడ్డాడు.

రవి రాము మంచి మనస్సుతో రవిని క్షమించి "జరిగిందేదో జరిగిపోయిందిలే; ఇక మీదట ఎప్పుడూ ఇటువంటి పనులు చేయవద్దు" అని మందలించాడు.

అటుపైన రాము, రవిల స్నేహం కలకాలం వర్ధిల్లింది.

సముద్రంలో నీళ్లు నీలంగా ఉంటాయా?

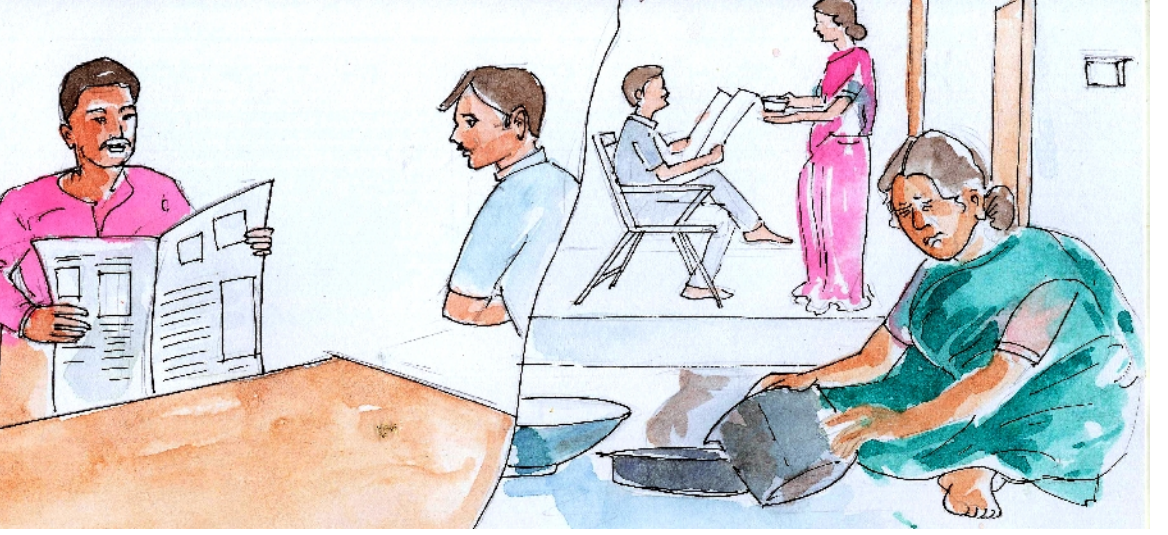
విజ్ఞానం

ఉండవు.

సముద్రంలో నీళ్లు పైనున్న ఆకాశాన్ని ప్రతిఫలించటం వల్ల నీలంగా కనిపిస్తాయి.

మరి కృష్ణానదిలో నీళ్లు నల్లగా ఎందుకు కనిపిస్తాయి?

నదీ గర్భంలో మట్టి నల్లగా ఉండటం వల్ల, కృష్ణానది నల్లగా అనిపిస్తుంది.

బడి పంతులు

ఉపాధ్యాయుడికి-విద్యార్థికి, తల్లిదండ్రులకు-పిల్లలకు; అత్తమామలకు-కోడళ్లకు మధ్య ఉండే సంబంధాల్ని సున్నితంగా విశ్లేషిస్తూ, ఆలోచించమని కోరే కథ ఇది. 1960 లలో వచ్చిన చాలా సినిమాలలో ఒకటి, 'బడిపంతులు'. ఇది పూర్తిగా ఆసినిమా కథే... మీరు ఆసినిమాని చూశారేమో... అయినా చదవండి. కథనం: కె.రాకేష్, నందనగ్రామీణపాఠశాల, గుంటూరు.

జగన్నాథం గారు చాలా మంచి టీచరుగారు. అతని భార్య మహాలక్ష్మి- ఆవిడ కూడా చాలా మంచిది. వీళ్లకి ఇద్దరు కొడుకులు- రవి, చంద్ర.

జగన్నాథంగారి దగ్గర చాలా మంది పిల్లలు చదువుకొని పెద్దవాళ్లయ్యారు. పిల్లలందరికీ

ఆయనన్నా, ఆయన పాఠాలు చెప్పే తీరన్నా చాలా నచ్చేది. ఎంతోమందికి స్ఫూర్తినిచ్చిన మంచి నడవడిక కూడా ఆయన సొంతం. అట్లా అందరికీ ఇష్టంగా చదువు చెప్పటం తప్పిస్తే, జగన్నాథంగారు పెద్దగా ఏమీ సంపాదించలేదు- వాళ్లంతా తాతలనాటి

ఇంట్లో ఉండేవాళ్ళు. పిల్లలిద్దరూ కూడా తండ్రి దగ్గరే చదువుకున్నారు.

జగన్నాథంగారు ముసలివాడై ఉద్యోగవిరమణ చేసేసరికి రవి, చంద్ర ఇద్దరూ పెద్దవాళ్ళయ్యారు. ఇద్దరికీ గొప్ప ఉద్యోగాలు వచ్చాయి; పెళ్ళిళ్ళు అయ్యాయి; ఎవరికి వారు కార్లు కూడా కొనుక్కున్నారు.

అయితే ముసలి తల్లి దండ్రులను ఏం చెయ్యాలి?

"మా బ్రతుకు మేం బ్రతుకుతాం. నాకొచ్చే పింఛను తక్కువే, అయినా మాకది చాలు" అన్నారు జగన్నాథం గారు. మహాలక్ష్మి కూడా అదే అన్నది.

కొడుకులు, కోడళ్ళు మటుకు ఒప్పుకోలేదు. "మా బంధువుల్లో మేం నిష్టూరం అవుతాం! 'తల్లిదండ్రులను చూసుకోవట్లేదు' అంటారు అందరూ. మీరు మాతోటే ఉండాలి" అన్నారు వాళ్ళు. అయితే ఒక కోడలికి మామగారంటే ఇష్టం లేదు. ఒకరికి అత్తగారంటే ఇష్టం లేదు! చివరికి కొడుకులిద్దరూ తల్లిదండ్రుల్ని

పండుకున్నారు. ఒక కొడుకు తండ్రిని చూసుకునేట్లు, ఒకడు తల్లిని చూసుకునేట్లు ఒప్పందం కుదిరింది.

మహాలక్ష్మికి అది ఏమాత్రం ఇష్టం లేదు. జగన్నాథంగారు ఆమెకు సర్ది చెప్పారు. ముసలితనంలో పిల్లలు ఎలా చెబితే అలా చేయాలన్నారు. ఆమె కాదనలేక, సరే అన్నది.

అట్లా ముసలితనంలో ఒకరికొకరు తోడుగా ఉండాల్సిన దంపతులిద్దరూ వేరయ్యారు.

జగన్నాథంగారు కొడుకు ఇంట్లో అవమానాలకు గురయ్యేవాడు. 'ఏ పనీ చెయ్యకుండా ఊరికే మేస్తున్నాడు' అని

తిట్టించుకునేవాడు. అయినా భార్యకు మటుకు ఆ సంగతి చెప్పేవాడు కాదు.

మహాలక్ష్మి కొడుకు ఇంటి పని అంతా చేసింది; అయినా చివరికి తిట్లే తినేది. జగన్నాథంగారికి అవేవీ తెలియనిచ్చేది కాదు- తను చాలా సంతోషంగానే ఉంటున్నట్లు నటించేది.

అయితే పరిస్థితులు విషమించేసరికి, ఇక ఏవీ దాగని పరిస్థితి ఏర్పడింది. 'అత్తగారు తమ ఇంట్లో నగలు దొంగిలించింది' అని మహాలక్ష్మిని పోలీసులకు అప్పగించింది ఒక కోడలు!

రవి చంద్రలు ఇద్దరికీ తల్లిని పట్టించుకునే సమయం లేదు.

దాంతో జగన్నాథంగారు బయలుదేరి, దగ్గుకుంటూ పోలీసు స్టేషను చేరుకున్నారు. అక్కడ తన భార్య మహాలక్ష్మి కుర్చీలో కూర్చోని ఉన్నది- పోలీసు ఇన్స్పెక్టరుగారికి ఎదురుగా, తల వంచుకొని. ఏదో చెప్పబోయిన జగన్నాథంగారిని వారించి, కుర్చీలో కూర్చోబెట్టారు ఇన్స్పెక్టరు గారు. ఆ తర్వాత తను లేచి వచ్చి, వాళ్ళిద్దరి కాళ్ళకీ నమస్కరించారు!

ఆశ్చర్యపోయిన జగన్నాథంగారికి తనను తాను పరిచయం చేసుకున్నారు, ఇన్స్పెక్టరుగారు- ఆయన పేరు రాము. చిన్నప్పుడు చదువుకునేందుకు డబ్బులు లేకుంటే, ఫీజు డబ్బులు కట్టి మరీ ఆదరించారు జగన్నాథంగారు. అతను తరగతిలో ఫస్టు వచ్చినప్పుడు అతన్ని అభినందించి, అప్పటికప్పుడు తన పెన్నును కూడా బహుమతిగా ఇచ్చారాయన! "మీకు నేను మాత్రం కొడుకును కాదూ, మీరు నాతో ఎందుకు ఉండకూడదు?" అని వాళ్ళిద్దరినీ బలవంతపెట్టి, గౌరవంగా తన ఇంటికి

తీసుకువెళ్ళారు ఇన్నెక్స్టరుగారు.

ఆ సరికి పోయిన నగలన్నీ దొరికాయి;
మహాలక్ష్మి మీద కేసు వీగిపోయింది.

అయితే రవి, చంద్రలిద్దరూ తాతల నాటి తమ
ఇల్లుని వేలం వేస్తూ ఉన్నారు. మరెలాగ?
ఇన్నెక్స్టరు రాము ఆ ఇంటిని వేలంలో కొనేసి,

దాన్ని జగన్నాథంగారికి బహుమతిగా ఇచ్చారు.
సిగ్గుపడిన రవి, చంద్రలిద్దరూ తల్లిదండ్రులను
క్షమించమని వేడుకున్నారు. చివరికి అందరూ
కలిసి ఒకే ఇంట్లో ఉండాలని
నిర్ణయించుకున్నారు- కథ సుఖాంతం
అయ్యింది! ★

విజ్ఞానం

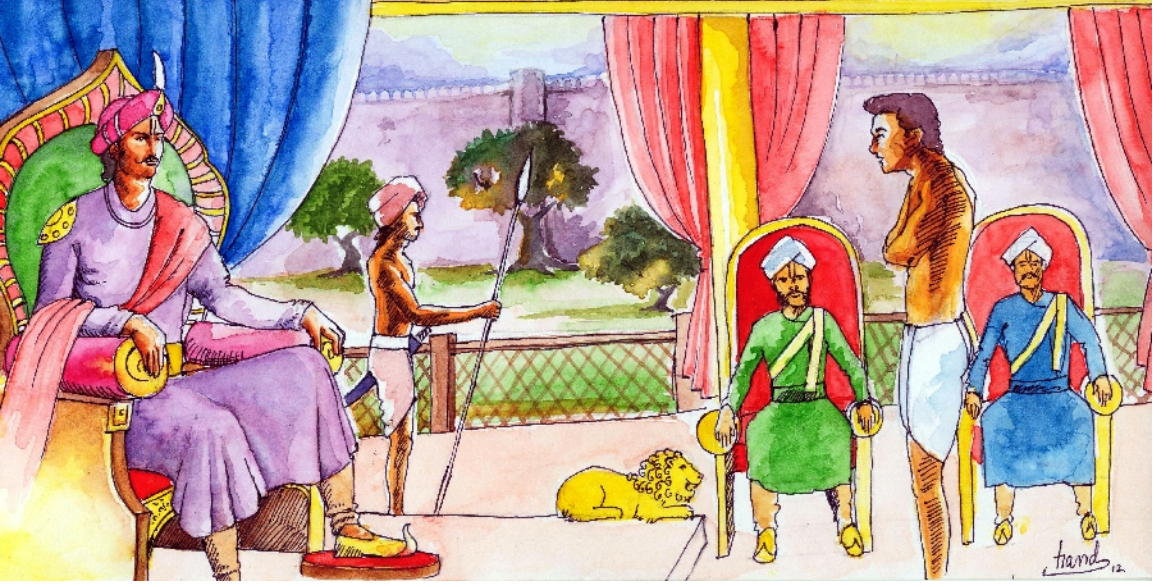
ఆకులు పచ్చగా ఎందుకుంటాయి?

ఆకులలో పత్రహరితం అనే పచ్చని పదార్థం ఉంటుంది. దానివల్ల ఆకులు పచ్చగా కనిపిస్తాయి. సూర్యరశ్మిని, నీటిని ఉపయోగించుకొని పత్రహరితం చెట్టుకు అవసరమైన పిండిపదార్థాన్ని తయారు చేస్తుంది.

కొన్ని రకాల మొక్కలకు రంగురంగుల ఆకులుంటాయి. వాటిలో పత్రహరితం ఉండదు, పిండిపదార్థం తయారుకాదు.

చెట్లను కాపాడండి! అవి మనల్ని కాపాడతాయి!

యుక్తి

రచన: ఈ. యోగేశ్వరరెడ్డి, 10 వతరగతి, అరవిందహైస్కూల్, కుంచనపల్లి, గుంటూరు.

చాలా రోజుల క్రితం అవంతీ రాజ్యాన్ని విక్రముడు అనే రాజు పరిపాలించేవాడు. విక్రముడి ఆస్థానంలో ఆపనీ-ఈపనీ చేస్తుంటాడు శివుడు. శివుడి బుర్రనిండా చాలా తెలివితేటలు ఉండేవి. కఠిన సమస్యలు అనేకాన్ని పరిష్కరించి అతను గతంలో రాజుగారి ఆదరణకు పాత్రుడయ్యాడు కూడా.

విక్రముడు ఋషులనీ, మునులనీ బాగా ఆదరించేవాడు. ఒకసారి ఆ రాజ్యానికి ఒక మహాముని వచ్చాడు. విక్రముడు ఆయనకు అనేక సేవలు చేశాడు. దానికిసంతోషించిన ఆ ముని విక్రముడికి ఒక వజ్రాన్ని బహుమతిగా ఇచ్చాడు: ఎంత ధనం కావాలంటే అంత ధనం ఇచ్చే శక్తి ఉంది, ఆ వజ్రానికి. అందుకు

అవసరమైన మంత్రాన్ని కూడా ముని రాజుగారికి ఉపదేశించాడు.

రాజు ఆ వజ్రాన్ని తీసుకున్నారు. ఎంతో జాగ్రత్తగా ఒక గదిలో పెట్టారు దాన్ని. తన దగ్గరున్న అసంఖ్యాకులైన సైనికుల్లో ఎవరో ఒక ఐదుగురు- అనుక్షణం ఆ వజ్రాన్ని కాపలా కాసే ఏర్పాటు చేశారు. అవసరం అనిపించినప్పుడల్లా రాజుగారు ఆ వజ్రం దగ్గరకు వెళ్ళి దాన్ని ప్లాద్ధించేవారు. కావలసినంత డబ్బుని ఇస్తుండేది ఆ వజ్రం. అలా ఆ రాజ్యంలో ధనానికి కరువు ఉండేది కాదు.

ఒకరోజున రాజుగారు వజ్రం ముందు నిలబడి ముని చెప్పిన మంత్రం చదివారు. అది ఏమీ

చేయలేదు! రాజుగారు దాన్ని రకరకాలుగా అడిగి చూశారు. అది ఏమీ ఇవ్వలేదు. చివరికి రాజుగారు దాన్ని పరీక్షగా చూశారు: అది అసలు వజ్రం కాదు- అక్కడున్నది కేవలం ఒక గాజుముక్క! ఎవరో దాన్ని చాలా చక్కగా, ఈ వజ్రం మాదిరే తయారు చేసి పెట్టారు!

రాజుగారు కంగారు పడ్డారు. వజ్రం ఆధారంగానే తను ఇన్నాళ్ళు మంచిపనులు అనేకం చేసి ఉన్నాడు- ఇకమీద అవన్నీ వీలవ్వవు. అదిగాక, తను ఈ వజ్రం మహత్తును ఎవ్వరికీ చెప్పి ఉండలేదు- ఇప్పుడు ఆ విషయాన్ని అందరికీ తెలిపితే, ముందుగా పోయేది తన పరువు! అలా అని, దొంగలు ఈ వజ్రాన్ని దుర్వినియోగం చేయలేరు: వజ్రాన్ని ఎలా ప్లాద్ధించాలో ఎవరికీ తెలీదుగద!

ఇక, తను పెద్ద ఎత్తున ప్రయత్నం చేయకపోతే దొంగ ఎవరో తెలిసే అవకాశం లేదు. సైన్యంలో కాపలాదారులుగా వచ్చిన వాళ్ళే ఎవరో ఈ పని చేసి ఉండాలి. అయితే పెద్దగా, అందరికీ తెలిసిపోయేటట్లు ప్రయత్నించటం మంచిది-

కాదు: దొంగలు వజ్రాన్ని నాశనం చేయవచ్చు; వేరే ఏ దేశంలోనో వచ్చిన ధరకు అమ్మేయవచ్చు. మరి ఎలాగ?

రాజుగారి విచారాన్ని గమనించాడు శివుడు. "ప్రభువులవారు ఏదో సమస్య ఎదుర్కొంటున్నట్లున్నారు. నాకు చెబితే, నేను నా వంతుగా ఏదైనా చేస్తాను" అన్నాడు. రాజుగారు ఒక్క క్షణం ఆలోచించి, శివుడికి సమస్యను వివరించారు.

"మన సైనికులలోనే ఎవరో ఒకరు ఈ పని చేసి ఉంటారు. దొంగ ఎవరో, ఇక్కడ కనీసం రెండు సార్లు కాపలా పనికి వచ్చి ఉండాలి- మొదటిసారి వచ్చినప్పుడు వజ్రాన్ని గమనించి, మంచి పటం తయారు చేసికొని వెళ్ళి ఉండాలి; రెండోసారి వచ్చినప్పుడు దాన్ని తీసుకొని, ముందుగా తయారు చేసుకొన్న గాజు ముక్కను అక్కడ పెట్టి ఉండాలి.. అలాంటి అవకాశం ఎంతమందికి ఉన్నదో కనుక్కుంటాను" అన్నాడు శివుడు.

రాజుగారికి శివుడు ఈ సమస్యను పరిష్కరించగలడన్న నమ్మకం కలిగింది.

"విషయం బయటికి పాక్కునివ్వకు. వజ్రంలో మార్పును మనం గమనించామని దొంగకు తెలియనివ్వకు" అని హెచ్చరించి, ఆయన అంత:పురానికి వెళ్ళిపోయారు.

'వజ్రాన్ని కాపలా కాసిన సైనికులు ఎంతమంది' అని శోధించాడు శివుడు. వేలమంది ఉన్నారు. వాళ్ళలో కనీసం రెండు సార్లు కాపలా పనికి వచ్చినవాళ్ళు, గత కొన్నాళ్ళుగా పనిలోకి వచ్చినవాళ్ళు వందల సంఖ్యలో ఉన్నారు! అంతమందిలో దొంగ ఎవ్వరో గుర్తించటం అంత సులభం కాదు!

ఒక పథకం ఆలోచించాడు శివుడు. కాపలా

కాసిన వాళ్లందరినీ సమావేశానికి ఆహ్వానిస్తూ రాజుగారి చేత ఒక ప్రకటన జారీ చేయించాడు.

ఆ సమావేశంలో శివుడు లేచి నిలబడి, "మీకందరికీ తెలిసే ఉంటుంది- వజ్రాలలో దోషాలను పసిగట్టటమే కాకుండా, వాటిమీద ఉన్న వేలిముద్రల ప్రకారం వాటి దగ్గరికి దుష్టబుద్ధితో ప్రవేశించిన వాళ్లందరినీ గుర్తుపట్టగల మహానుభావులు, వీరేంద్రసాయి బాబా గారు. వారు వచ్చేవారం మన రాజ్యానికి విచ్చేస్తున్నారు. మహారాజుగారి అనుజ్ఞ అయితే, వారు మీ అందరితోటే మళ్ళీ ఓసారి సమావేశం అవుతారు. ఆ సమయంలో వారు మన వజ్రాన్ని పరీక్షిస్తారు; అలాగే మీ అందరితోటే వేరువేరుగా మాట్లాడి, మీ అంతరంగపు లోతులను పరిశీలిస్తారు" అని ప్రకటించాడు. చివరగా మహారాజుగారు మాట్లాడుతూ వీరేంద్రసాయి బాబా గారిని సాదరంగా ఆహ్వానించమన్నారు.

అనుకున్న రోజున వీరేంద్రసాయిబాబా గారు రానే వచ్చారు. పాడవాటి బవిరి గడ్డం, గుబురు మీసాలు, పెద్ద బొట్టు, చురుకైన

చూపులతో ఆయన దైవత్వం మూర్తీభవించినట్లున్నారు. ఉద్యానవనంలో ఉన్న చిన్న కుటీరాన్ని ఆయనకు బసగా తయారు చేశారు. ఆయన రాగానే రాజుగారు ఆయన్ని విశ్రాంతి తీసుకొమ్మన్నారు- తాను మరునాటి ఉదయం వారిని సందర్శించుకుంటాననీ, మధ్యాహ్నం కావలాదారులతో సమావేశం ఉంటుందనీ ప్రకటించారు.

వజ్రాన్ని దొంగిలించిన సోమయ్యకు ఇదంతా చాలా కంటగింపుగా తోచింది. సోమయ్య రాజుగారి సైనికుల్లో ఒకడు. తనకు మొదటిసారి కావలా బాధ్యత వేసినప్పుడు చూశాడతను- కళ్ళు జిగేల్మనేట్లు మెరుస్తున్న ఆ వజ్రాన్ని. దాన్ని చూడగానే ఎలాగైనా దాన్ని సొంతం చేసుకోవాలని అనిపించిందతనికి. 'ఇతర దేశాల్లో దాన్ని అమ్ముకుంటే, జీవితాంతం కులాసాగా బ్రతికేందుకు సరిపడేంత డబ్బు వస్తుంది!' అని అతను ఒక పథకం వేశాడు: సరిగ్గా వజ్రం లాగానే ఉండే గాజుముక్కనొకదాన్ని తయారు చేసి పెట్టుకున్నాడు. మరోసారి తనకు కావలా

బాధ్యత వచ్చినప్పుడు చడీ చప్పుడు లేకుండా వజ్రాన్ని తీసేసుకొని, దాని స్థానంలో గాజాముక్కను అమర్చి పెట్టాడు. అందరూ వజ్రాన్ని భక్తిభావంతో చూస్తారు తప్పిస్తే, 'అది గాజాముక్క అయిఉండవచ్చు' అన్న ఆలోచనే ఎవ్వరికీ రాదు గద! అందుకని తన దొంగపని ఎప్పటికీ బయటపడదనే అనుకున్నాడతను- కానీ ఇప్పుడు అదంతా బయటపడిపోనున్నది. అంతేకాదు; తనూ దొరికిపోనున్నాడు!

సోమయ్యకు వేరే మార్గం ఏదీ తోచలేదు- 'ఆ సన్యాసిని చంపెయ్యటం ఒక్కటే దారి!' అని, వాడు కత్తి నొకదాన్ని చేతపట్టుకొని ఆరోజు రాత్రి వీరేంద్రసాయి బాబా బసచేసిన కుటీరం దగ్గరికి చేరుకున్నాడు. మెల్లగా లోపలికి దూరబోతూ అక్కడ ప్రత్యేకంగా నియమించిన రాజుగారి

సైనికులకు ఎంచక్కా దొరికిపోయాడు!

శివుడు వాడి ఇంట్లో అంతటా వెతికించి అసలు వజ్రాన్ని పట్టుకున్నాడు. రాజుగారి సమస్య తీరింది-అసలు వజ్రం తిరిగి దొరికింది.

"వీరేంద్రబాబా గారు గొప్ప మహిమ గలవారల్లే ఉన్నారు. వారినే పిలుద్దాం, ఈ వజ్రాన్ని తిరిగి ప్రతిష్ఠించమందాం" అన్నారు రాజుగారు, సంతోషంగా.

"అవసరం లేదు మహారాజా! వీరేంద్రబాబా- గారు మరెవరో కాదు- మనయువరాజువారే!" అన్నాడు శివుడు, బాబాగారి పెట్టుడు మీసాల్ని గడ్డాల్ని చూపిస్తూ!

రాజుగారు శివుడి యుక్తిని అర్థం చేసుకొని గట్టిగా నవ్వారు. శివుడికి ఒక వరహాల మూటను బహుమానంగా అందించారు. ★

చేసి చూడండి!

ఒకచేత్తో బొజ్జని మురుకుంటూ, అదే సమయంలో రెండో చేత్తో తల పై భాగాన్ని తట్టుకోండి, చూద్దాం! కష్టమైందా?!

ప్రయత్నిస్తూంటే కొద్దిసేపటికి ఆ పని సులభమౌతుందట - ఎందుకు, అలాగ?

'మన మెదడుకి త్వరగా నేర్చుకునే గుణం ఉంది' అనటానికిది నిదర్శనమట!

మర్యాద మాటల పిచ్చుక

రచన: షేక్ నాగుల్ షరీఫ్, అరవిందా హైస్కూల్, కుంచనపల్లి, గుంటూరు.

రాఘవయ్యకు ఎప్పటినుండో ఒక కోరిక- మాట్లాడే పక్షిని పెంచాలని.

చాలామంది చిలకను పెంచుకొమ్మని సలహానిచ్చారు ఆయనకు. "చిలకైతే ఏవి నేర్పితే అవి నేర్చుకుంటుంది" అన్నారు.

ఒకసారి వాళ్ళింటికి కోయవాడు ఒకడు వచ్చాడు. అతని దగ్గర పంజరంలో ఒక పిచ్చుక ఉంది. "దీనికి మర్యాదగా మాట్లాడటం వచ్చు. చాలా కష్టపడి నేర్పించాను దీనికి" అన్నాడు అతను. రాఘవయ్య దాన్ని పరీక్షించి

చూసాడు- నిజంగానే అది చక్కగా మాట్లాడుతున్నది! రాఘవయ్య వెయ్యి రూపాయలిచ్చి దాన్ని కొనుక్కున్నాడు.

పిచ్చుక నిజంగానే చాలా మంచిది. రోడ్డు మీద ఎవరు పోతున్నా అది వాళ్ళని పిలిచేది- "రండి! కూర్చోండి! ఏం పుచ్చుకుంటారు, కాఫీనా-టీనా?" అని అడిగేది. అందరూ దాని మర్యాదను చూసి మురిసిపోయేవాళ్ళు. రాఘవయ్యని ప్రశంసించేవాళ్ళు.

ఒకసారి రాఘవయ్య దుకాణం నుంచి ఇంటికి

వచ్చేసరికి ఇల్లంతా గందరగోళంగా ఉంది-
దొంగలు పడి ఇంట్లో ఉన్నదంతా
ఊడ్చుకుపోయారు! రాఘవయ్యకు మతి
పోయినట్లయింది- "ఆ దొంగల్ని నువ్వు గుర్తు
పడతావా?" అని అడిగాడు పిచ్చుకని, రవంత
ఆశగా.

"రండి! కూర్చోండి! ఏం పుచ్చుకుంటారు,

కాఫీనా-టీనా?" అన్నది పిచ్చుక,
ఉత్సాహంగా.

అకస్మాత్తుగా అర్థమైంది రాఘవయ్యకు-
'దారిన పోతున్న దొంగల్ని ఈ పిచ్చి పిచ్చుకే
ఆహ్వానించి ఉంటుంది ఇంట్లోకి!' "కాఫీ
కావాలా, టీ కావాలా?" అని అడిగేసరికి,
కాదనలేక దొంగలు లోనికి వచ్చి, ఉన్నదంతా
ఊడ్చుకుపోయి ఉంటారు!"

మరుక్షణం పిచ్చుకకి విముక్తి లభించింది.
రాఘవయ్యదాన్ని వదిలేసి, పంజరాన్ని గిరాటు
వేశాడు.

'మాట్లాడే వక్షి చేతలకు బరువు' అని బాగానే
అర్థమైంది అతనికి. "ఏ కుక్కనో పెంచినా
విశ్వాసంగా ఆ దొంగల కండలు పీకి ఉండేది-
అనవసరంగా దీన్ని నమ్మి, చెడ్డాను"
అనుకున్నాడతను, నిట్టూరుస్తూ.

జోకు

రాము: అర్థశాస్త్రం అంటే ఏంటి, భౌతిక శాస్త్రం అంటే ఏంటి?

సోము: అర్థం కాని శాస్త్రం అర్థశాస్త్రం. బహుతిక్క శాస్త్రం భౌతికశాస్త్రం!

దొందూ దొందే

అణు యుద్ధాలు ప్రపంచం మొత్తాన్నీ నాశనం చేసేస్తాయి. అలాంటి యుద్ధాలకు మనం ఏమంత దూరంలో లేము. మరి ఇంకో రెండు వేల సంవత్సరాల తర్వాత భూమి ఎట్లా ఉంటుంది? అసలు ఇక్కడ మనుషులే ఉండరేమో, అందరూ అణుధార్మికతకు బలి అయిపోతారేమో... ఇది ఆ రోజుల కథ- చదవండి, అర్థం అవుతుందోలేదో చూడండి...

రచన: యన్.మానస, 7 వతరగతి, ఆర్.ఇ.సి, పగడాలవారిపల్లె.

క్రీస్తు శకం 4250 వ సంవత్సరం. భూ ప్రపంచంలో అప్పటికి చాలా యుద్ధాలు వచ్చాయి. మనుషులంతా ఆ యుద్ధాల్లో చెలరేగిన రసాయనిక జ్వాలల్లోను, అణుజ్వాలల్లోను మాడి మసై పోయారు.

ఎవరో కొందరు మనుషులు మాత్రమే, అక్కడక్కడా మిగిలి ఉన్నారు. వాళ్ళు అయినా ఎలా మిగిలి ఉన్నారో చెప్పటం కష్టం..ఉన్నారంటే ఉన్నారు; లేరంటే లేరు.

ఆ సమయంలో ఒక ఊళ్లో వ్యవసాయం చేసుకుంటూ ఉండేవాడు భాస్కర్. అతను ఉండే ప్రాంతం అంతా పెద్ద ఎడారిలాగా ఉండేది. అతను పొలానికి వెళ్ళే దారిలో మటుకు కొన్ని పొదలు, కొన్ని చెట్లు ఉండేవి. అక్కడ ఒక అమ్మాయి కూర్చోని ఏడుస్తూ ఉండడం గమనించాడు భాస్కర్. ఆ అమ్మాయి ఒక రోజు వచ్చి ఏడుస్తుంది; మరుసటి రోజు రాదు- భాస్కర్ ఆమెని ఇలా చాలా సార్లు చూశాడు; కానీ పెద్దగా పట్టించుకోలేదు. భూ ప్రపంచంలో ఎవరూ ఇంకొకరిని గురించి పట్టించుకోకూడదు.

ఒకరోజు అతను ఆగలేకపోయాడు- ఆ అమ్మాయి దగ్గరకు వెళ్ళి "ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు?" అని అడిగాడు.

"మా అమ్మానాన్నలు నాకు ఇష్టంలేని పెళ్ళి చేస్తున్నారు. అందుకనే నేను ఎప్పుడూ ఇక్కడికి వచ్చి ఏడుస్తున్నాను" అంది ఆమె.

"నాకు ఇష్టం లేదు" అని చెప్పచ్చుకదా, మీ అమ్మానాన్నలకు?" అడిగాడు భాస్కర్.

"మా అమ్మకు చెప్పినా వినిపించుకోదు-మా

నాన్నకి నేను ఇంట్లో ఉంటే బరువు. నువ్వు నన్ను పెళ్ళి చేసుకోరాదా?" అంది ఆపిల్ల.

భాస్కర్ కొంచెం ఆలోచించి, అందుకు ఒప్పుకున్నాడు.

వాళ్ళ పెళ్ళికి ఎవరూ రాలేదు. వాళ్ళూ ఎవ్వరినీ పిలవలేదు. భూలోకంలో జరిగే పెళ్ళిళ్ళకి ఎవ్వరూ ఎవ్వరినీ పిలవరు.

అయితే నిజానికి ఆ అమ్మాయి ఒక దయ్యం- ఆ సంగతి భాస్కర్కు తెలిసినట్లు లేదు.

పెళ్ళి చేసుకొన్నాక కూడా ఎప్పటిలాగే పొలానికి

వెళ్ళేవాడు భాస్కర్. ఆ సమయంలో దయ్యం ఆరు కడవల నీళ్ళు తెచ్చి, పెద్ద పాత్రకు అన్నం వండి, రాశి పోసుకొని తినేది. తర్వాత ఇల్లంతా శుభ్రం చేసేది.

ఆమె అలా చేస్తుండగా చూసిందామెను, అటుగా పోతున్న ఒక అవ్వ. భూలోకంలో మనుషులెవ్వరూ అట్లాంటిపని చెయ్యరు.

అవ్వ ఈ విషయాన్ని వెంటనే భాస్కర్ కు చెప్పాలనుకున్నది. ఆరోజు సాయంకాలం భాస్కర్ ఇంటికి వచ్చాక, అతని భార్య ఇంట్లో లేని సమయం చూసి, ఆ అవ్వ భాస్కర్ ఇంటికి వచ్చి చెప్పింది- "చూడు, నీ ఇంట్లో ఉన్నది ఒక దయ్యం" అని. భాస్కర్ ఏమీ అనలేదు.

"నువ్వు పాలానికి వెళ్ళిన తర్వాత, ఆరు కడవలతో నీళ్ళు తెచ్చి పెద్ద పాత్రకు అన్నం వండి, రాశి పోసి తింటుంది- దయ్యం కాకపోతే ఇలాగ ఎందుకు చేస్తుంది చెప్పు?" అని, వెళ్ళిపోయింది అవ్వ.

భాస్కర్ కొద్దిసేపు ఆలోచించి, పడుకున్నాడు. మరుసటి రోజు భార్యతో "నేను పక్క ఊరు

వెళుతున్నాను" అని చెప్పి, బయటకు వెళ్ళినట్లుగా వెళ్ళి, కనబడకుండా తిరిగివచ్చి, అటకమీదికి ఎక్కి దాక్కున్నాడు.

'ఎవరూ లేరుకదా' అనుకొని, ఆరు కడవల నీళ్ళు ఒకేసారి తెచ్చి, అన్నంవండి రాశి పోసి తినటం మొదలుపెట్టింది దయ్యం.

అంతలోనే భాస్కర్ అటకదిగి, వెనుక నుండి వచ్చి, ఆ దయ్యానికి కళ్ళు మూసిపెట్టాడు: దయ్యం ఒక్కసారిగా ఉలిక్కి పడింది. గబుక్కున విడిపించుకొని, చూసి "భాస్కర్, నేను ఎవ్వరో నీకు తెలిసి పోయిందా? నేను దయ్యాన్ని కదా, నీకు నేనంటే భయం

వేయలేదా?" అని అడిగింది.

అప్పుడు భాస్కర్ బిగ్గరగా నవ్వేసి, "ఓసి పిచ్చి దయ్యమా! నీకు అస్సలు మెదడు లేదు కదా! ఈ భూమి మీద మనుషులు ఎందుకుంటారు? ఉన్నదంతా మనమే! ఏదో, మన పిచ్చికొద్దీ 'అవతలివాళ్ళు మనుషులేమో' అని ఆశపడుతూ ఉంటాం, అంతే!" అన్నాడు.

అప్పటివరకూ 'తన భర్త ఒక మనిషి' అని గర్వపడుతూ ఉన్న దయ్యానికి 'అతనూ దయ్యమే' అని అర్థం అయి, నిర్ధాంతపోయింది.

క్రీస్తుశకం 4250 లో నిజంగానే ఈ భూప్రపంచంలో మనిషన్నవాడు భూతద్దం పెట్టి వెతికినా కనబడడు' అని దానికి తెలిసివచ్చినట్లుంది, గట్టిగా నిట్టూర్చి ఊరుకున్నది.

పద్యాలు

తెనుగుదనమువంటి తీయందనము లేదు
తెనుగు కవులవంటి ఘనులు లేరు
తెనుగు తల్లి సాధుజన కల్పవల్లరా
లలిత సుగుణజాల! తెలుగుబాల!

కష్టపెట్టబోకు కన్న తల్లి మనసు
నష్టపెట్టబోకు నాన్న పనులు
తల్లిదండ్రులన్న దైవ సన్నిభులురా
లలిత సుగుణజాల! తెలుగుబాల!

దేశసేవకంటే దేవతార్చన లేదు
స్వార్థపరతకంటే చావులేదు
సానుభూతికంటే స్వర్గంబు లేదురా
లలిత సుగుణజాల! తెలుగుబాల!

అందమైన సూక్తి అరుణోదయంబట్లు
బాల మానసముల మేలుకొల్పు
సూక్తిలేని మాట శృతిలేని పాటరా
లలిత సుగుణజాల! తెలుగుబాల!

తెలుగుబాల పద్యాలు రాసింది 'కరుణశ్రీ' జంధ్యాల పాపయ్య శాస్త్రిగారు.

బియ్యప్పిండి భూతం

రచన: బి.సిద్ధ, 8 వ తరగతి, రిషివ్యాలీస్కూల్, మదనపల్లి, చిత్తూరు జిల్లా.

చిన్నప్పుడు నేను ఒక చోట కుదురుగా కూర్చోనేదాన్ని కాదు. ఎప్పుడూ కాళ్ళుకాలిన పిల్లిలా అటూ-ఇటూ తిరుగుతూనే ఉండేదాన్ని. ఎవరూ చూడకుండా ఎన్నో వస్తువులు బయటకు పీకి వాటిని పరిశీలించే దాన్ని.

ఆ యేడాది వేసవిలో విపరీతంగా వేడి.

బయట చాలా ఎండగా ఉండేది-అందుకని మేము మధ్యాహ్నం పూట దొడ్లో మామిడిచెట్టు కింద మడతమంచాలు వేసుకొని విశ్రాంతిగా పడుకునేవాళ్ళం, ఆడుకునేవాళ్ళం.

ఒకరోజు మధ్యాహ్నం అట్లా నేను మామిడి చెట్టు దగ్గర ఆడుకుంటూ ఉండగా మా

అమ్మమ్మ ఆ నాడే ఎండబెట్టిన బియ్యప్పిండి నా కంటపడింది. నిజంగా చెప్పాలంటే నాకు ఆ బియ్యప్పిండి ఏమంత నచ్చలేదుగానీ, పిండి ఉన్న ఆ జల్లెడ మటుకు చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉంది. అందరూ పడుకున్నారో లేదో చూసి, నేను పాల దగ్గరికి వెళ్ళే పిల్లిలాగా ఆ జల్లెడ దగ్గరికి వెళ్ళాను.

జల్లెడ చూడడానికి చాలా వింతగా ఉంది. ఒక ప్లాస్టిక్ రింగు ఉంది; దానిలో గుండ్రంగా ఉన్న గట్టి వల ఒకటి ఉంది. జల్లెడను కొంచెం వీకామంటే ఆ ప్లాస్టిక్ రింగు, జాలీ రెండూ ఊడి వచ్చేస్తాయి- భలేగా.

నేను రెండు నిమిషాలు దానికేసి చూసా. ఆ జల్లెడ క్రింద ఒక కాగితం ఉంది. దేన్నైనా ఎండబెట్టినప్పుడు నేలమీద పెట్టకూడదు- ఏదైనా పేపరు వేసి, దానిమీద పెట్టాలి- మట్టి అంటకుండానన్నమాట. నేను మెల్లగా వెళ్ళి జల్లెడను ఎత్తాను- కాగితంతో సహా. రవ్వంత పిండి కూడా కిందపడలేదు!

నాకు చాలా సంతోషం వేసింది. కాయితాన్ని అట్లాగే పట్టుకొని క్రింద అంతా వంగి చూశా.

భలే ఉంది. 'ఇప్పుడు ఈ జల్లెడని తిరగ త్రిప్పి చూద్దాం' అనుకున్నా. కాయితాన్ని ఎత్తితే జల్లెడ కూడా దానితోబాటు లేస్తున్నది. జల్లెడ మాత్రమే ఒక్కసారి ఎగిరి తిరగబడితే బాగుండు.

నేను కాయితాన్ని ఒక్కసారిగా ఎత్తి చూశా.

జల్లెడ కొంచెం ఎగిరింది. కాయితాన్ని ఇంకా ఇంకా పైకి ఎత్తా. చివరికి ఏమైందో ఏమో, జల్లెడ ఒక్కసారిగా కాయితం మీదినుండి జారి, నా నెత్తి మీద బోర్లా పడింది! నా తలమీద అంతా బియ్యప్పిండి! నా చేతులనిండా బియ్యప్పిండి! నేను నా

తలమీదినుండి జల్లెడను తీసి, వెనక్కి తిప్పి, దాన్ని మళ్ళీ నా నెత్తి మీద పెట్టుకుని, తలతోటే జాలీని బయటికి తోశాను. మరికొంత పిండి పడింది, నా మీద. వల నా తలమీద నిలిచిపోయింది, ప్లాస్టిక్ రింగు మెడలో దండలాగా పడింది! నాకు చాలా సంతోషం వేసింది: 'బియ్యప్పిండి నాకు పూజ చేసి, దండకూడా వేసింది మరి!'

ఆ సంతోషంలో నేను ఇంకో ఘనకార్యం చేశాను-

'ఎండలు బాగా ఉన్నాయి' అని చెప్పాను కదా, మామిడి చెట్టు క్రింద చల్లగా ఉంది. మా అమ్మ, అమ్మమ్మ, ఇంకా ఇంట్లోవాళ్ళు అందరూ చెట్టు క్రింద మంచాలు వేసుకొని పడుకొని నిద్ర పోతున్నారు హాయిగా. నా సంతోషాన్ని వాళ్ళతో పంచుకోవాలి కదా, అందుకని నేను క్రిందపడ్డ జాలీని తీసుకెళ్ళి, మా అమ్మమ్మం మీద పెట్టి ఒత్తి, "ఓయ్...ఓయ్..." అని అరిచా.

ఇంక ఏం చెప్పాలి? మా అమ్మ నా అవతారాన్ని చూసి ఎంత జడుసుకున్నదో చెప్పలేను.

"కెప్పు"మని అరిచింది ఆమె పడుకొనే. మా అమ్మమ్మ కూడా గబుక్కున లేచి కూర్చున్నది. ఆమె మొఖం చూస్తే 'ఎక్కడ మూర్ఛపోతుందో' అని టెన్షన్ పుట్టింది!

వాళ్ల అరుపులకు మిగిలిన వాళ్లందరూ లేచారు. అదేంటో మరి- అందరూ ఏ దయ్యాన్నో చూసినట్టు తెల్లబోయారు. కొందరి నోర్లయితే అట్లాగే తెరుచుకుని ఉండిపోయాయి!

'బియ్యప్పిండిని నేలపాలు చేసినందుకు మా అమ్మమ్మ ఏమంటుందో' అని నాలో అలజడి మొదలైంది. అదృష్టవశాత్తూ అమ్మమ్మకి అది

నేనని గాని, నామీద ఉన్నది బియ్యప్పిండి అని గాని అర్థం అవ్వలేదు. 'అక్కడున్నది ఏదో దయ్యం' అనే అనుకున్నదట, ఆమె!

కొంచెం సేపటికి మామయ్య బిగ్గరగా నవ్వాడు. అంతలోనే అందరూ తేరుకొని స్పృహలోకి వచ్చినట్లున్నారు; గట్టిగా నవ్వుటం మొదలు పెట్టారు. తరువాత అమ్మమ్మ, అమ్మ కూడా పడి పడి నవ్వారు. నవ్వుటమే కాదు- మా

మామయ్య ఐతే ఆరోజున నావి రెండు- మూడు ఫోటోలు కూడా తీసుకున్నాడు!

ఆ ఫోటోలు ఇంకా ఉన్నై, నా దగ్గర. వాటిని చూసినప్పుడల్లా ఆ సంఘటన నిన్ననే జరిగినట్లు అనిపిస్తుంది-

చిన్ననాటి జ్ఞాపకాలే గద, నాణ్యమైన జ్ఞాపకాలు!?

సత్తిరాజు లక్ష్మీనారాయణ (బాపు)
డిగ్రీలో చేరిన కొత్తల్లో, అంటే 1952లో గీసిన
ఈ చక్కని బొమ్మ గొప్పదనం ఏంటో
తెలుసా? దీన్ని ఒకే గీతతో గీశాడాయన!
మీరూ గీయచ్చు, ప్రయత్నించి చూడండి!

1945 నుండి 1959 వరకూ, 14 సంవత్సరాల
పాటు వెలువడిన 'బాల' పత్రిక బాపు,
ముళ్ళపూడి వెంకట రమణ లాంటి పిల్లలు
చాలామందిని రాసేందుకు, గీసేందుకు
ప్రోత్సహించింది. రమణ ఆరోజుల్లో 'బాల'
కథలకు సంపాదకుడుగా కూడా
వ్యవహరించాడు!

పరిపాలకులెవరు?

మూలం: ధనుంజయరావు, నందనగ్రామీణపాఠశాల, గుంటూరు.

మార్పుచేర్పులు: కొత్తవల్లి

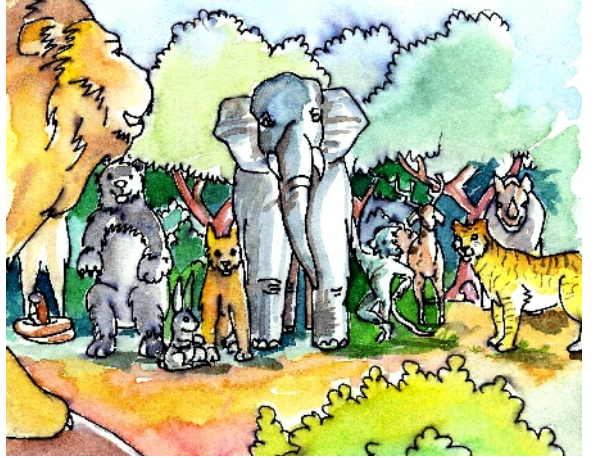
అనగనగా ఒక అడవి. ఆ అడవికి రాజు సింహం. సింహరాజు కాస్తా ముసలి-వాడయ్యాడు.

దట్టమైన ఆ అడవిలో చాలా జంతువులు ఉన్నాయి. సింహం పాలనలో అవన్నీ కష్టమన్నది ఎరుగకుండా జీవించాయి. ఇప్పుడేమో, మరి- సింహరాజుకు శక్తి తగ్గింది; రాజ్యభారం మోయలేక పోతున్నది.

ఒకరోజున సింహం అడవిలో ఉన్న జంతువులన్నిటికీ కబురు పంపింది. పులి, ఏనుగు, చిరుత, తోడేలు, నక్క, కోతి, పాము, రకరకాల పక్షులు- ఎన్నెన్నో వన్యప్రాణులు సింహరాజు పిలుపును అందుకొని ఒక చోట చేరి కూర్చున్నాయి.

సింహరాజు వాళ్ళతో - "చూశారుగదా, నేను ముసలివాడిని అయిపోయాను. రాజ్యం

ఇప్పుడు బరువుగా అనిపిస్తున్నది. ఇన్నాళ్ళూ నా శక్తి కొద్దీ సమస్యలను పరిష్కరించుకుంటూ

వస్తున్నాను. ఇక ఇప్పుడు నా వారసుడిని ఎంపిక చేసుకోవాల్సిన సమయం దగ్గరపడింది.

ఈ అడవికి రాజా కాదగినవాడు బలవంతుడు, బుద్ధి శాలి అయిఉండాలి. అంతేకాదు- అతనికి స్వార్థం తక్కువ ఉండాలి, సేవా భావం ఉండాలి. ప్రజలకోసం ప్రాణాలు పణంగా పెట్టగలిగేంత సాహసవంతులెవరో ముందుకు రండి. మీలో ఒకరిని నా వారసునిగా ఎంపిక చేసుకొని, రాజ్యపాలనలో శిక్షణనిస్తాను" అన్నది.

సింహం ఈ మాట అనగానే పులి ముందుకు

వచ్చి నిల్చున్నది- "నేను బలశాలిని, ధైర్యశాలిని. అడవిలో ఉన్న జంతువులన్నీ నా పేరు వినగానే భయంతో వణికిపోతాయి. నన్ను ఈ అడవికి రాజుగా నియమించండి" అని అడిగింది.

మిగతా జంతువులన్నీ వెంటనే "వద్దు! ఆ పులి మాకు వద్దు! మాకు వద్దు!" అని అరిచాయి.

అంతలో చిరుతపులి ముందుకు వచ్చింది.

"ప్రభూ! పెద్దపులి క్రూరత్వం ఎరుగనివారు లేరు. అలాగే నా వేగం అందుకోగలవారూ లేరు. పులిలోని శక్తి, గుర్రంలోని వేగమూ, నక్కలోని చలాకీదనమూ ఇవన్నీ నా సొత్తులు. మీ వారసుడిగా నాకు అవకాశం ఇవ్వండి"

అన్నది.

మిగతా జంతువులన్నీ "వద్దు! వద్దు! చిరుతపులి మాకొద్దు!" అని అరిచాయి. చిరుతపులి వాటివైపు కోపంగా చూసి, వెళ్ళి కూర్చున్నది.

ఏనుగు ముందుకు వచ్చి అన్నది- "నేను శాకాహారిని. బలశాలిని. ఈ అడవిలో వున్న వారిలో అందరికన్నా భారీ శరీరం నాది. ఈ అడవికి తగిన రాజుని నేనే, ఆలోచించండి" అన్నది గట్టిగా. అక్కడ ఉన్న మాంసాహారి జంతువులన్నీ "ఆ ఏనుగు మాకు వద్దు!

ఏనుగు మాకు వద్దు!" అని అరిచాయి.

ఆ తర్వాత కోతి, పాము, నక్క, నెమలి, తోడేలు ఇవన్నీ వరసగా ముందుకు వచ్చి తమనే వారసునిగా నియమించుకొమ్మన్నాయి.

"కోతి చిలిపి పనులు చేస్తుంది. ఇది మాకు వద్దు!" "అయ్యో, విషసర్పం! మాకు వద్దు!" "ఈ నక్కకు సొంతగా చంపితినే శక్తి కూడా లేదు- మాకు వద్దు!" "అందంగా ఎగిరితే సరి పోతుందా, రాజ్యం అంటే నాట్యం చేయటం

కాదు! ఈ నెమలి వద్దు" ఇట్లా వచ్చిన ప్రతిజంతువుకూ పేర్లు పెట్టాయి మిగిలిన జంతువులన్నీ.

ఇంక ఎవరూ ముందుకు రాలేదు. కొంత సేపు అందరూ మౌనంగా ఉన్నారు.

తరువాత సింహం అన్నది విచారంగా-
"చూడండి, ఇప్పుడు నేను మాట్లాడింది-
'అందరూ కలిసి ఎవరి రాజుని వాళ్ళే ఎంపిక చేసుకునే' పద్ధతి గురించి. దీన్ని 'ప్రజాస్వామ్యం' అంటారు.

రాచరికం నుండి, ఇలా తమని తాము సొంతగా పరిపాలించుకోవటంలోకి అందరూ ఎదిగితే తప్ప, ప్రజాస్వామ్యపు ఉద్దేశం ఏమాత్రం నెరవేరదు. ఆ సమయం ఇంకా రాలేదని తెలుస్తూనే ఉన్నది- చూశారుగా! అందుకని మనం ఇంకొంతకాలం రాచరికంలోనే కొనసాగుదాం. నా తర్వాత, నా వారసుడిగా, నా కొడుకు- సింహానికే అవకాశం ఇవ్వాలని నిశ్చయించాను! మీరంతా మరింత కాలంపాటు నా కుమారుడికి విధేయులై వర్తిస్తారని ఆశిస్తున్నాను" అని.

అడవిలోని జంతుజాలమంతా "సింహరాజుకీ జై! పాత సింహరాజుకీ జై! కొత్త సింహరాజుకీ జై!" అని నినాదాలు చేశాయి!

ఏదేశమేగినా, ఎందుకాలిడినా, ఏపీఠమెక్కినా, ఎవ్వరెదురైనా- పొగడరానీ తల్లిభూమిభారతినీ!

తాయెత్తు మహిమ

రచన: యస్. శంకరశివరావు, ఉపాధ్యాయుడు/ఇంద్రజాలికుడు, యంపియుపియస్, బద్దలాపురం, కనగానపల్లిమండలం, అనంతపురం జిల్లా.

బుక్కపట్నం సంతకు చుట్టుపక్కల నుచాలా గ్రామాల నుండి ప్రజలు వస్తుంటారు. ఆరోజు సంత రద్దీగా వుంది. సంతలో చివరన, ఒక మూలకు జనం గుమిగూడి వున్నారు. డోలు, డప్పుల శబ్దం వస్తోంది లయ బద్ధంగా- "రండి బాబూ! రండి! అందరూ రండి! తమాషా చూడండి!" అని గట్టిగా పిలుస్తోంది ఒక

గొంతు- ఆ పిలుపు వినగానే ముత్యాలు ఇక అక్కడికి వెళ్ళకుండా ఉండలేకపోయాడు. అక్కడొక గడ్డం సాయిబు ఉన్నాడు. గారడి విద్యలు, మొండివిద్యలు ప్రదర్శన ఇవ్వడానికి అంతా సిద్ధం చేస్తున్నాడు. మధ్య మధ్యలో "బాబూ! రండి! పాముకు ముంగిసకు పోట్లాట! నిమ్మకాయల నృత్యం ! తమాషా

చూడండి బాబూ! రండి!" అంటూ అందరినీ పిలుస్తున్నాడు.

ముత్యాలుతో పాటు చాలా మంది జనాలు పోగు అయినారు అక్కడ. గడ్డం సాయిబు చేతిలో ఒక పుర్రే పట్టుకున్నాడు. ముందుగా వృత్తాకారంలో ఓ గీత గీసాడు. అందరినీ గీత మీదకు రమ్మన్నాడు. పిల్లలను క్రింద కూర్చోమన్నాడు. అందరూ అలాగే చేశారు- ఇక గడ్డం సాయిబు ప్రదర్శన మొదలయింది:

ముందుగా ఒక బాలుడిని ఉద్దేశించి "ఇథర్ ఆరే బచ్చా!" అన్నాడు. జనాల్లోంచి ఒక అబ్బాయి అతని దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

"నీ పేరేమిటి?"

"ఉదయ"

"ఏం చదువుతున్నావ్?"

"ఐదవ తరగతి"

"ఏ ఊరు?"

"ఇదే ఊరు" జవాబిచ్చాడు అబ్బాయి.

"ఇథర్ బైత్" అన్నాడు మొండిసాయిబు.

అబ్బాయి కూర్చున్నాడు. సాయిబు అతని తలమీద చేయి ఉంచి, పుర్రెను అతని తల చుట్టూ మూడుసార్లు తిప్పాడు. అంతే! ఆ అబ్బాయి సృహలేకుండా పడిపోయాడు! సాయిబు అబ్బాయిని తిన్నగా పడుకోబెట్టాడు. పైన తలనుండి కాళ్ళ వరకూ నల్లని వస్త్రం కప్పాడు. ఒక డబ్బాలో నుండి తాయెత్తుల గుత్తిని బయటికి తీసాడు- "వీటిని చూడండి. ఆదివారం అమావాస్య నాడు, మా ఊరి స్మశానంలో పూజలు చేసి తెచ్చిన 'మహిమ గల తాయెత్తులు' ఇవి!" అని ప్రజలకు చూపాడు. "వీటిని ధరిస్తే ఎంత బలం ఉన్న శత్రువైనా నీకు మిత్రుడు

అయిపోతాడు; దయాలు, భూతాలు, పరారు అవుతాయి; లక్ష్మీదేవి నీకు తోడు అవుతుంది; దారిద్ర్యం పారిపోతుంది!" అన్నాడు.

చుట్టూ చేరిన జనాలందరూ అనుమానంగా ముఖాలు పెట్టారు.

"మీకు అనుమానంగా ఉంది కదా, ఇప్పుడు ఈ తావీజుల మహిమలు చూడండి!" అన్నాడు గడ్డం సాయిబు.

క్రింద పడి ఉన్న అబ్బాయి మీద నల్ల బట్ట కప్పాడు కదా, ఇప్పుడు ఆ అబ్బాయి ఎదపైన తాయెత్తుల గుత్తిని పెట్టాడు-

"ఇదేంటి రా, బేటా?" అన్నాడు పిల్లవాడితో, చుట్టూ చేరిన వాళ్ళలో ఒకరి కళ్ళజోడును చూపిస్తూ.

"కంటి అద్దాలు" అన్నాడు పిల్లవాడు. వాడి మీద తలనుండి కాళ్ళ వరకూ నల్ల బట్ట ఇంకా అలాగే ఉంది!

"ఎలా చెప్పాడు?" ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు జనాలు.

"ఇదేందో చెప్పరా, చిన్నా?! అన్నాడు సాయెబు- అక్కడ చేరిన తాతవైపు చూపిస్తూ.

"చేతికర్ర!" అన్నాడు ఆ పిల్లాడు.

"ఎలా చెబుతున్నావురా?" అడిగాడు మొండిసాయిబు.

"తాయత్తు మహిమ!" అన్నాడు అబ్బాయి తక్కున.

మళ్ళీ అడిగాడు సాయిబు- "ఇదేమిటిరా, కుర్తాడా?"

"పెన్ను"

"మరి ఇది?"

"తువ్వాలు"

"ఎలా చెప్పావురా?"

"తావీజు మహిమ!"

"మరి ఇది?"

"గడియారం." "ఇది?" "చేతినంచి."

"ఇది?" "తాతయ్య మీసం."- అడిగిన ప్రతి ప్రశ్నకు అబ్బాయి తకతక మని జవాబిస్తున్నాడు.

"ఎలా చెబుతున్నావురా?" అంటే "తాయెత్తు మహిమ!" అంటున్నాడు.

"సరే, బాబులూ! ఇప్పుడు చెప్పండి. ఈ తాయెత్తులు ఎవరెవరికి కావాలో చేతులెత్తండి" అన్నాడు గడ్డం సాయిబు, తాయెత్తుల గుత్తిని ఎత్తి అందరికీ చూపిస్తూ. అక్కడ చేరిన వాళ్ళు అందరూ ఉత్సాహంగా చేతులెత్తారు.

"అందరికీ ఇవ్వడానికి తక్కువ వున్నాయి. కొందరికి మాత్రమే ఇస్తాను. దీని ఖర్చు వంద రూపాయలు అవుతుంది. 'ఇస్తాం' అనేవాళ్ళు ముందుకు రండి" అన్నాడు సాయిబు. ముత్యాలు కూడా ముందుకెళ్ళాడు. వందరూపాయలిచ్చి, తాయెత్తు తీసుకున్నాడు.

"దీన్ని ఎలా భద్రపరచుకోవాలో చెబుతాను- కూర్చోండి. మిగిలిన వాళ్ళు ఇప్పుడు వెళ్ళిపోవచ్చు" అన్నాడు సాయిబు. అందరూ వెళ్ళిపోయారు- తాయెత్తు కొనుక్కున్న ఇరవైమంది తప్ప. సాయిబు వాళ్ళందరినీ తన ముందు కూర్చోబెట్టుకొని

ఏవో మంత్రాలు చదివాడు. "సరే, ఇప్పుడిక ఇవి భూమికి తగలకుండా మొలకు కట్టుకోండి" అని చెప్పాడు. "ఇక అందరూ వెళ్ళిరండి" అని పంపేసాడు.

అందరూ వెళ్ళిపోగానే అక్కడ ముసుగు పెట్టుకొని పడుకున్న అబ్బాయిని లేపాడు. అతని చేతికి పాముల బుట్ట ఇచ్చాడు; తను మిగతా సామాను చేత పట్టుకున్నాడు. ఇద్దరూ సంతలోని జనాలలో కలిసిపోయారు.

తాయెత్తు కట్టుకున్న ముత్యాలు ఇల్లు చేరుకోగానే భార్య "సీతాలు" ఎదురు వచ్చింది. సీతాలు పదవతరగతి వరకు

చదువుకున్నది. చాలా తెలివైనది కూడా. భర్త చేతిలో ఖాళీ సంచీని చూసి "డబ్బులు పోగొట్టుకున్నావా?" అని అడిగింది. తాయెత్తు చూపించాడు ముత్యాలు. వెంటనే సీతాలు ఏడుపు లంకించుకున్నది. "సరుకులు తెమ్మని సంతకు పంపిస్తే తాయెత్తు తెచ్చాడురో!" అని ఏడ్చింది. "ఈ తాయెత్తు కట్టుకుంటే ఎంతటి శత్రువైనా మిత్తుడైపోతాడు కదా, దయ్యాలు-భూతాలు అన్నీపారిపోతాయి- ఇవన్నీ చెప్పాడా, ఆ సాయెబు, సంతలో?!" కంటి అద్దాలు, చేతికర్ర, పెన్ను..ఇవన్నీ చెప్పాడుగా?!" అన్నది కోపంగా. ముత్యాలు బిక్కుమొహం వేసి అడిగాడు- "అవునే, నీకెలా తెలుసు ఇవన్నీ!?" అని.

"నా చిన్నప్పుడు మా నాన్న రామస్వామి కూడా ఇలాగే మోసపోయాడు! తరువాత రహస్యం తెలుసుకొని మోసం వెనక రహస్యం ఏంటో మాకందరికీ చెప్పాడు. పావలా విలువ చేయని తాయెత్తు అది. దానికి ఎటువంటి మహత్యం లేదు! ముందుగా సాయెబు

"పాముకు-ముంగిసకు పోట్లాట చూడండి" అని జనాలను పోగు చేస్తాడు. ఓసారి జనం పోగయిన తరువాత మాటలతో ఏమార్చి, తాయెత్తులకు మహత్యాలున్నాయంటూ అందరినీ మోసం చేస్తాడు. 'ఇథర్ ఆ రే బచ్చా!' అని పిలువగానే వచ్చే అబ్బాయి అతని కొడుకే! ఇప్పటికైనా అర్థమైందా, తాయెత్తు మహిమ ఏమిటో? సాయెబు కొడుక్కి ముందుగా '1.కంటి అద్దాలు 2.చేతికర్ర 3.పెన్ను 4.తువ్వలు 5.గడియారం 6.చేతినంచి 7.తాతయ్య-మీసం' అని ఒక వరసలో జవాబులు చెప్పి, బట్టి కొట్టిస్తాడు. ప్రశ్నలు అడిగేది తనే కదా- అదే వరస క్రమంలో జవాబులు వచ్చేట్లు ప్రశ్నలు అడుగుతాడు: అంటే ముందుగా ఎవరివైనా కంటి అద్దాలను చూపిస్తూ "ఇదేమిటి?" అని అడుగుతాడన్నమాట. కళ్ళు మూసుకొని పడుకున్న కొడుక్కి ఏమీ కనబడనక్కర్లేదు- వాడు టక్కున "కంటి అద్దాలు" అంటాడు- వాడికి నేర్చిన వరసలో మొదటికి అదే కద! ఆ తర్వాత ఎవరైనా

ముసలి వాళ్ళ చేతికర్రను చూపిస్తూ "ఇదేమిటి?" అని అడగాలి. అబ్బాయి రక్కున తన దగ్గరున్న లిస్టులో రెండవ జవాబు- 'చేతికర్ర'ని వెలువరిస్తాడు. అట్లా ముందుగా పెట్టుకున్న గుర్తుల ప్రకారం అన్నీ వరసగా ప్రశ్నించాలి; అబ్బాయి వరసగా జవాబులు చెబుతుంటాడు. మధ్యలో వేరేవాళ్ళెవరైనా ప్రశ్నవేశారనుకో- అప్పుడు అబ్బాయిగారి నోట మాట రాదు! ఇది కేవలం చిన్నగారడీ అంతే- తాయెత్తు మహిమ కాదు! 'నీకు మూఢనమ్మకాలు బాగా వంటబట్టినై' అని వాళ్ళకు బాగా అర్థం అయ్యింది- అందుకని తమ గారడీతో నీకు బురిడీ

కొట్టారు. నువ్వేమో 'తెల్లనివన్నీ పాలు- తాయెత్తులన్నీ మహిమలు' అనుకున్నావు. రోజంతా కూలిచేసి సంపాదించిన డబ్బును ఉత్తినేతగలేశావు!" అని ముగించింది.

ముత్యాలు ముఖం పాలిపోయింది- "నన్ను క్షమించు సీతాలూ! ఇంకెప్పుడూ ఇట్లాంటి వాటి జోలికి వెళ్ళను! నాకు ఇట్లా కూడా మోసం చేస్తారని తెలీదు కదా, అందుకని అమాయకంగా మోసపోయాను" అన్నాడు.

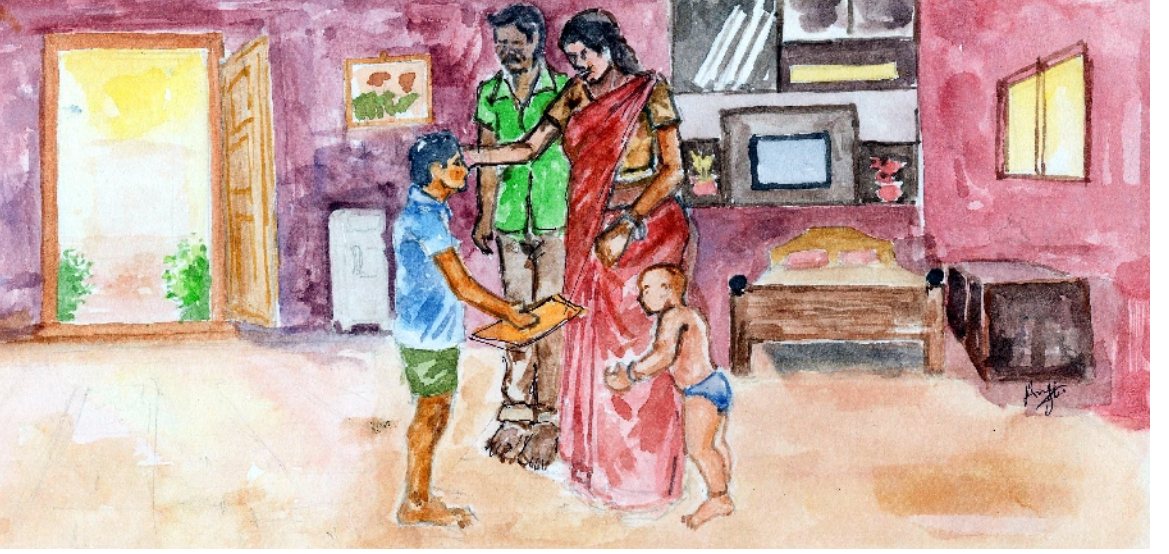
"ఈ విషయాన్ని అందరికీ చెప్పు, కనీసం ఇంకోళ్ళయినా నీలాగా మోసపోకుండా ఉంటారు!" అన్నది సీతాలు, ముత్యాలుని క్షమించేస్తూ.

అలర్జీ!

విజ్ఞానం

చిన్న చిన్న ధూళి కణాలు, బూజు కణాలు, పూల పుప్పాడి, గట్టి వాసనలు- ఇలాంటివి ముక్కు ద్వారా మన శరీరంలోకి ప్రవేశించినట్లయితే, ఒక్కోసారి కొన్ని శరీరాలు వాటికి అతిగా స్పందిస్తాయి- వాటిని బయటికి నెట్టివేసే ప్రయత్నంలో ఆ శరీరాలు తుమ్ములను తెప్పించుకుంటాయి; కళ్ళలోంచి నీళ్లను కారుస్తాయి; శ్వాసనాళంలో స్త్రావాలు మొదలయి- చీమిడి తయారవుతుంది. 'యాంటీ హిస్టమిన్' మందులు ఈ స్త్రావాలను నిరోధిస్తాయి- అయితే ఆక్రమంలో శరీరపు రక్షణ వ్యవస్థను బలహీనపరుస్తాయి!

పుస్తకం - జాగ్రత్త

మూలం: అభినవ్, 2 వతరగతి, వెబెల్ క్రిక్ హై మోన్టెసరీ స్కూల్, ఏ.యస్.రావ్ నగరం, హైదరాబాద్.
కథనం: అభినవ్ వాళ్ళమ్మ?

అనగనగా ఒక ఊరిలో ఒక బడి. ఆ బడిలో చంద్రం అనే అబ్బాయి ఉండేవాడు. చంద్రం చాలా మంచబ్బాయి, బాగా చదివి స్కూల్లో మంచి పేరు తెచ్చుకున్నాడు. ఒక రోజు, చంద్రం వాళ్ళ మాష్టారు చంద్రానికి ఒక లైబ్రరీ పుస్తకం ఇచ్చారు-చదివి ఇమ్మని. ఇస్తూ ఇస్తూ "చూడు చంద్రం, ఇది చాలా విలువైన

పుస్తకం. జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి- సరేనా?!" అని చెప్పారు. "అలాగేనండీ" అని దాన్ని తీసుకుని ఇంటికెళ్ళాడు చంద్రం. ఆ రోజు ఇంట్లో ఆ పుస్తకాన్ని రాత్రి చాలా పొద్దు పోయేవరకూ చదువుకున్నాడు అతను. "మళ్ళీ తరువాత చదువుదాంలే, ఇంక చాలా రాత్రయింది" అని అనుకొని, పుస్తకాన్ని తన

అరలో పెట్టుకొని పడుకున్నాడు. కానీ ఆ అలమార తలుపు మూయటం మర్చిపోయిన సంగతి చూసుకోనేలేదు. ఇక తెల్లవారాక దాని గురించి మర్చిపోయాడు! హడావిడిగా తయారై స్కూలుకి వెళ్ళిపోయాడు.

చంద్రం ఇంట్లో లేనప్పుడు చంద్రం వాళ్ల చిన్ని చెల్లి మెల్లగా ఆ అలమార దగ్గరికి వచ్చింది. రాగానే దాని కళ్ళు ఈ కొత్తపుస్తకం మీదే పడ్డాయి: "హామ్! ఈ పుస్తకం భలే బాగుందే!" అని ఆ పుస్తకాన్ని అంతా చూస్తూ చూస్తూ నలీపేసిందా పాప- పాపం చిన్నది కదా, దానికి ఏమీ తెలీదు- అందుకని.

బడి నుండి తిరిగి వచ్చిన చంద్రం ఆ పుస్తకాన్ని చూసీ చూడగానే , అది పాడయినందుకు చాలా కంగారు పడ్డాడు. "దాన్ని రేపు మాష్టారికి ఎలా ఇవ్వను, ఏమని చెప్పను?" అని చాలా బాధపడ్డాడు. వాళ్ల అమ్మా నాన్న వాడిని సముదాయిస్తూ "బాబూ! మరేం ఫర్వాలేదులే, నీ చెల్లి చిన్నది కదా, పాపం తనకి ఆ పుస్తకం విలువ ఏంటో తెలియదు కదా! నువ్వు మాత్రం మాష్టారుగారితో నిజమే

చెప్పు, సరేనా?" అన్నారు.

చంద్రం సరేనని బడికి వెళ్ళాడు.

మాష్టారిగారి చేతిలో ఆ పుస్తకాన్ని పెట్టి భోరున ఏడ్చాడు చంద్రం. ఏడుస్తూనే జరిగిందంతా చెప్పి, "ఈ పుస్తకాన్ని మళ్ళీ తెచ్చిపెట్టాలంటే తేలేను. కానీ జరిగిన నష్టానికి మా నాన్న నడిగి డబ్బు ఇచ్చేస్తానండీ" అన్నాడు.

మాష్టారు అంతా విని ఒక్క నిమిషం పాటు మౌనంగా ఉండిపోయారు. ఆ తర్వాత చిరునవ్వుతో- "చంద్రం! పరవాలేదులే,

బాధపడకు. రాత్రి పడుకున్నప్పుడే కొంచెం జాగ్రత్తగా తలుపు మూసి ఉండవలసింది. అయినా ఏమీ పరవాలేదులే, కానివ్వు. అయితే ఇవాళ్ల మాత్రం నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది- నువ్వు నిజం చెప్పావు కదా, అందుకని. నీ నిజాయితీకిగాను నీకేదైనా బహుమతి ఇవ్వాలనిపిస్తున్నది. ఇదిగో, ఈ పెన్ను- నీకోసమే, చక్కగా

వాడుకో. అయితే గుర్తుంచుకో, ఎప్పుడూ ఇలాగే నిజం చెప్పాలి- ఎవరేమన్నా, ఎంత నష్టం వచ్చినా సరే- సరేనా?!" అన్నారు చిరునవ్వుతో, పెన్ను చేతికిస్తూ.

చంద్రం ఒక్క క్షణం పాటు ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆపైన సంతోషంగా ఆ కలాన్ని పట్టుకొని ఇంటికిపరుగుపెట్టాడు. ★

కవితల అల్లరి

ప్రకృతి

ఓ ప్రకృతీ!

నీ చల్లని ఒడిలో ఆడుకునే

అవకాశం ఇచ్చావు

చల్లని నీ గాలులతో

మాకు ఊపిరిసూదావు

పచ్చని నీ చెట్లతో

చక్కని ఆరోగ్యాన్నిచ్చావు

నీ స్పర్శే మాకు మాతృస్పర్శ

నీ రూపేమా ఆదర్శం.

రచన: జె.హరిచందన్, 8వతరగతి, తేజట్యాలెంట్స్కూల్, కోదాడ.

పాడేది ఆటకాదు- ఆడేది పాటకాదు

పాటంటే ఆటకాదు-ఆటలా పాడేది పాటకాదు

పాడితే రాళ్ళు సయితం కరిగిపోవాలి

రచన: ఐ.రాహుల్, 8వతరగతి, తేజట్యాలెంట్స్కూల్, కోదాడ.

అమ్మ ప్రేమ మధురం

అన్న ప్రేమ గౌరవం

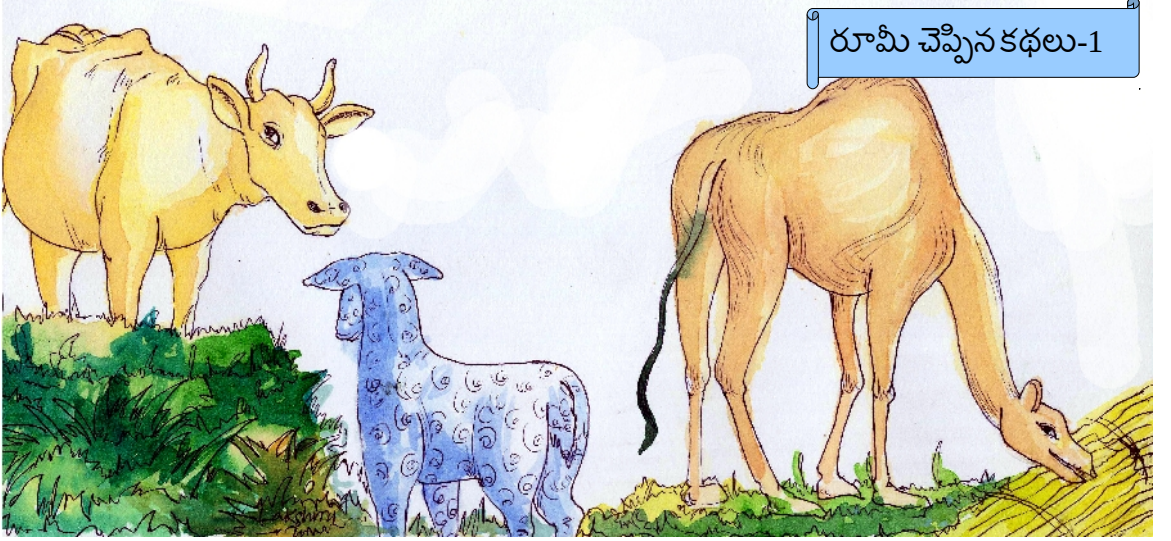
నాన్న ప్రేమ తీయదనం

చెల్లి ప్రేమ చల్లదనం

వీళ్ళంతా చూపించిన ప్రేమను

మనం మన దేశంపై కురిపిద్దాం

రచన: ఐ.రాహుల్, 8వతరగతి, తేజట్యాలెంట్స్కూల్, కోదాడ.

రూమీ చెప్పిన కథలు-1

అసాధారణ తర్కం

రూమీ ఒక సూఫీ తత్వవేత్త. వ్షరీయాకు చెందిన రూమీ తన భావనల్ని వ్యక్తీకరించటానికి చాలా పిట్టకథలు చెప్పాడు. జంతువుల చుట్టూతా అల్లిన ఈ కథలు ఎందుకనో, మరి తెలుగులోకి పెద్దగా వచ్చినట్లు లేవు. ఈ సంచికతో మొదలయ్యే 'రూమీ చెప్పిన కథలు' ప్రతినెలా కొత్తపల్లిని చదివే మీలాంటి పిల్లలకు ప్రత్యేకం...

ఒక గొర్రె, ఒక అవు, ఒక ఒంటె- మూడూ కలిసి ఎటో పోతున్నాయి ఓసారి. దారిలో వాటికి ఒక చక్కని పచ్చగడ్డి మోపు, నేలమీద పడికనిపించింది.

గొర్రె కొంచెం ఆలోచించి, "మిత్రులారా! ఈ పచ్చగడ్డి మోపును చూశారుగా, చాలా

చిన్నది. దీన్ని మనం ముగ్గురం పంచుకొని తింటే ఒక్కొక్కరికీ నాలుగేసి పోచలు వస్తాయి అంతే. వాటితో ఎవ్వరికీ తృప్తిగా తిన్నట్లు అవ్వదు. అందుకని, మనలో ఎవరో ఒకరం మాత్రమే ఈ గడ్డినంతా తినగలిగితే బాగుంటుంది. మన ముగ్గురిలోనూ వయసులో పెద్దవాళ్ళు ఎవరో చూసి, వాళ్ళకే

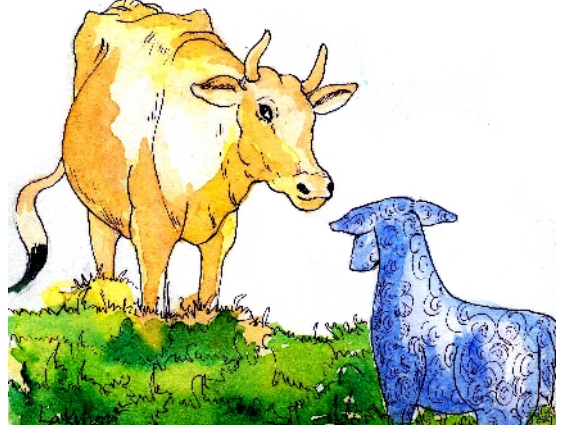
ఈ గడ్డిమోపును తినే అధికారం ఇద్దాం-
ఎందుకంటే ప్రవక్తగారు ఏనాడో సెలవిచ్చి
ఉన్నారు కదా, "వయసులో పెద్దవారికి
అన్నింటా, ఎల్లప్పుడూ ప్రాధాన్యతనివ్వండి"
అని?! అందుకని, మిత్రులారా, మనం
ఒక్కొక్కరం ఇప్పుడు మన వయసు ఎంతో
చెప్పుకుందాం. అట్లా మనలో పెద్దవాళ్ళు
ఎవరో తెలిసిపోతుంది" అన్నది.

ఇది విని ఆవు, ఒంటె- "సరే, కానియ్యి.
ముందు నీ వయసెంతో చెప్పు" అన్నాయి.

గొర్రె చిరునవ్వు నవ్వింది. "అబ్బో! నేను
చాలా పాతవాడిని! ఖచ్చితంగా చెప్పాలంటే
అబ్రహాంకాలం నాటివాడిని నేను! మీకు గుర్తు
ఉందా, ఆనాడు దేవుని ఆజ్ఞ మేరకు అబ్రహాం
తన కొడుకు ఇస్మాయేలును బలి ఇచ్చేందుకు
తెచ్చాడే, ఆ మైదానంలోనే నేను గడ్డి మేస్తూ
కనబడ్డాను! దీన్నించి మీరు లెక్క కట్టుకోండి,
నేను ఎంత పాతకాలం వాడినో!" అన్నది.

వెంటనే ఆవు అందుకున్నది: "ఓహో! నేను
నీకంటే పాతదానిని. సృష్టిలోనే మొదటి
మానవుడు గదా, ఆదాము? అతను ఆనాడు

పొలం దున్నేందుకు ఎవరిని వాడాడను-
కుంటున్నారు? నన్నే! నేను ఆనాడు అట్లా
పొలం దున్నే సమయానికి అబ్రహామూ లేడు,
ఇస్మాయేలూ లేడు!" అన్నది.

ఆసరికి ఒంటెకు అర్థమైపోయింది- "ఈ
వాదనలు వ్యర్థం. ఇవి ఎప్పటికీ తెగేవి కావు"
అని. అది ముందుకెళ్ళి, గబగబా అక్కడున్న
పచ్చగడ్డినంతా మేసేసి, నిర్హంత పోయి
నిల్చున్న గొర్రె, ఆవులు తేరుకునే లోపు-
"చూడండి, నేను ఎప్పుడు పుట్టానో
గుర్తుంచుకోవాల్సిన అవసరం కూడా నాకు
ఇంతవరకూ కలగలేదు- నేను అంత పాత
దానిని అన్నమాట! 'దేవుడు నా శరీరాన్ని, నా
మెడను ఎంత ప్రత్యేకంగా; ఎంత వింత

ఆకారంలో, ఎంత వింత పరిమాణంలో
సృష్టించాడు' అంటే, అది చాలు-'నేను
మీకంటే చాలా చాలా పాతదాన్ని' అని

చెప్పేందుకు!" అన్నది ఇకిలించుకుంటూ.
సాధారణమైన తర్కం పనిచెయ్యని చోట
అసాధారణమైన తర్కమే పనిచేస్తుంది మరి!

మన గాంధీ

కత్తులు లేవు

శూలము గాండీవము అసలే లేవు.

వైరిమీద దండెత్త

సాయుధ బలగము లేదు

బలహీనమైన కాయము

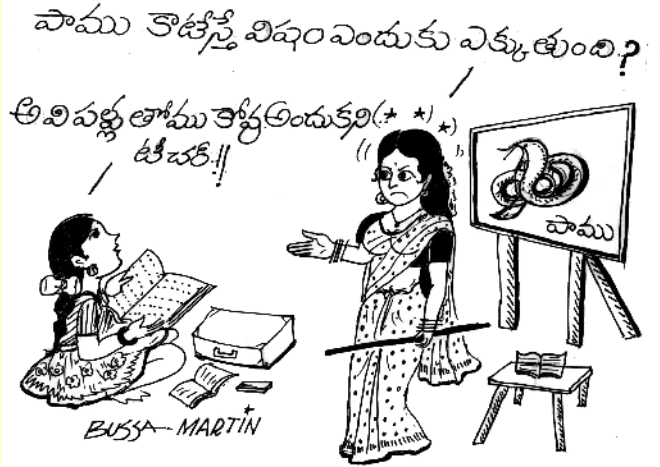
కోపతాపాలు బొత్తిగా శూన్యము

మనోబలశాలి, వీరధీశాలి, వరమూర్తి

మన మహాత్మా గాంధీ.

రచన: పి. గాయత్రి దేవి, ఖైరాతాబాద్.

కవిత, కార్టూను, జోకు

మూడింటికి!

టీచర్: మధులికా! ప్రశ్నపత్రం తీసుకుని గంట్లైనా ఏమీ రాయలేదేమిటి?

మధులిక: అది కాదు టీచర్... క్రింది ప్రశ్నలకు 'మూడింటికి' సమాధానాలు
రాయమన్నారు, మూడు ఎప్పుడు అవుతుందా అని ఎదురు చూస్తున్నాను!

వెనుకకాళ్ల దెబ్బ

గాడిదలు తమ వెనుకకాళ్లను తామే ద్వేషిస్తే ఏమవుతుంది? - ఇదిగో ఈ కరభం కథ చదవండి...

రచన: నారాయణ, కొత్తపల్లిబృందం.

అనగా అనగా కరభం అనే చిన్న గాడిద ఒకటి ఉండేది. అన్ని గాడిదల్లాగే అదీ చాలా మొండిది. ఇంకా ఏంటంటే, పాపం దానికి తెలివితేటలు కాస్త తక్కువ, కోపం ఎక్కువ. దాంతో దానికెప్పుడూ ఏదో ఒక కష్టం ఎదురవుతూనే ఉండేది.

ఒకసారి అది మిగిలిన గాడిదలతో పాటు

రోడ్డు దాటుతుంటే ప్రక్కగా పోతున్న గాడిద ఒకటి దాని కాలును తొక్కింది. దాంతో కరభానికి ఎంత కోపం వచ్చిందంటే, అది అక్కడికక్కడే రాయి లాగా నిల్చుండి పోయింది. వెనుక వస్తున్న గాడిదలు దాన్ని చాలా నెట్టాయి - కానీ ఏం ప్రయోజనం, పట్టుదలకొద్దీ నిల్చున్న కరభాన్ని కదల్చటం ఎవరికి సాధ్యం? కరభం ఒక్క సెంటీమీటరు

కూడా ముందుకి జరగలేదు.

ఆ సరికే రోడ్డు మీద వాహనాలన్నీ చాలా నిలబడిపోయి, "బయ్"....మని హారన్లు మ్రోగించటం మొదలుపెట్టాయి. ఆ డ్రైవర్లలో ఉత్సాహవంతుడైన వాడొకడు జీపుతో కరభాన్ని ప్రక్కకు నెట్టటం కూడా మొదలు పెట్టాడు. కానీ కోపం వచ్చిన కరభం మరింత గట్టిగా నేలకు కాళ్లు తాటించి నిలబడ్డది. అది చూసి డ్రైవరుకు మరింత నవ్వు, ఉత్సాహమూ వచ్చాయి. అతను దాన్ని ఎగతాళి చేస్తూ, పాటలు పాడుతూ, జీపుతో మరింత పట్టుగా నెట్టాడు. చుట్టూతా చేరిన జనాలు కూడా ఈలలు వేస్తూ, చప్పట్లు చరుస్తూ అతన్ని ఉత్సాహ పరచటం మొదలుపెట్టారు.

చివరికి కరభం పాపం దబ్బుమని నేల మీద పడిపోయింది. రెండు చక్రాల వాహనాలకు దారి లభించటం, ఒక్కటొక్కటిగా అన్ని వాహనాలూ కరభాన్ని రోడ్డు మీదే వదిలి ప్రక్క నుండి తప్పుకొని వెళ్లిపోవడటం జరిగాయి.

ఒక నిమిషం తర్వాత రోడ్డుంతా ఖాళీ - ఒక్క

కరభం తప్ప!

కోపంతో ఎర్రబారిన కరభం కొంచెం తేరుకొని అటూఇటూ చూసే సరికి దాన్నే చూసి నవ్వుతున్న కుందేలు ఒకటి కనబడ్డది. దానికి కరభానికి ఆ క్షణంలో కుందేళ్లన్నిటి మీదా చెప్పలేనంత కోపం వచ్చింది.

"బ్రేయ్....." మని అది ఎన్నిసార్లు ఓండ్రపెట్టినా కుందేలు అక్కడే పాదలో నిలబడి వెరినవ్వు నవ్వుతోంది తప్పిస్తే అక్కడి నుండి అస్సలు కదలనే లేదు. కరభం ఒక్క ఉదుటన లేచి దాన్ని వెనక కాళ్లతో తన్నుదామ నుకున్నది గానీ, రోడ్డు మీద తగిలిన దెబ్బ

నుండి అదింకా కోలుకోలేదు కదా, కాళ్లు బాగా సహకరించలేదు. అది పొదను చేరే సరికల్లా కుందేలు అక్కడినుండి మాయం!

ఇప్పుడు కరభానికి కుందేలు మీదే కాక, తన కాళ్ల మీద కూడా చాలా కోపం వచ్చింది. కాళ్లు సహకరించక పోవటం వల్లనే కద, కుందేలు తప్పించుకున్నది?! "నా కాళ్లకి ఎలాగైనా బుద్ధి చెబుతాను" అనుకొని అది మెల్లగా కుంటుకుంటూనే ఇంటి వేపు నడక సాగించింది.

మధ్య దారిలో ఎదురైన గాడిదలన్నీ "గడ్డి మేద్దాం,రా" అని పిలిచాయి దాన్ని. అయినా

అది వాటి మాటని పట్టించుకోక, మూతి ముడుచుకొని ముందుకే పోయింది. దాని సంగతి తెలుసు గనక, గాడిదలన్నీ దాని మానాన్ని దాన్ని వదిలేసి తమవని తాము చూసుకున్నాయి.

కరభం ఇంటి దగ్గరికి చేరుకునే లోగానే దానికి ఎదురొచ్చింది ఒక నక్క. కరభం కాళ్లు బాగా లేకపోవటం చూసి దానికి చాలా సంతోషం వేసింది. "ఏమైంది కరభా! నిన్ను నీ కాళ్ళేదో మోసం చేసినట్లున్నాయే!" అన్నదది, ఎందుకైనా మంచిదని కొంచెం దూరంగా నిలబడి. సంగతిని అంత సూటిగా కనుక్కున్న నక్క అంటే కరభానికి గొప్ప నమ్మకం ఏర్పడి పోయింది. అది దానికి ఆ రోజు జరిగినదంతా చెప్పి, 'ఈ వెనక కాళ్లకు తగిన శిక్ష ఏదో వెయ్యాలిమామా!' అన్నది.

"ఓ, దానిదేముంది?! నా మిత్రుడు చిరుతకు వెనక కాళ్లతో ఆడుకోవటమంటే బలే సరదా, నేను వాడిని రమ్మంటాను ఆగు, వాడు ఈ కాళ్లకు ఒక్క క్షణంలో బుద్ధి చెబుతాడు," అని నక్క గట్టిగా ఊళవేసింది. మరునిముషంలో

ఎక్కడినుండి ఊడి పడిందో - ఒక చిరుతపులి కరభం ముందు ప్రత్యక్షం అయ్యింది. "ఎంత అదృష్టం! నీ వెనక కాళ్ళే నిన్ను మోసం చేస్తున్నాయంటే, ఇంక నా అదృష్టం ఏమని చెప్పను?! నాకూ నక్కకీ నాలుగు రోజుల పాటు పండగే పండగ!" అన్నదది, నాలుకతో పంజాను శుభ్రం చేసుకుంటూ.

ఆ సరికి కరభానికి చిరుతపులి ఉద్దేశం పూర్తిగా అర్థమైంది. కాళ్లతో బాటు అది తననే తినేయ్యమన్నదని దానికి తెలిసిపోయింది. తన బలహీనతను తనే స్వయంగా శత్రువుకు చెప్పుకున్నందుకు ఆ క్షణాన్నే దానికి చెప్పలేనంత విచారం కలిగింది. అయితే

ఇప్పుడేం చెయ్యాలో మటుకు, ఎంత ఆలోచించినా దాని బుర్రకు తట్టలేదు.

"ఈ కాళ్ళేగా, పని చేయనివి?" అని చిరుతపులి పెదిమలు తడుపుకుంటూ కరభం వెనక్కి వచ్చి చేరుకొని దాని నడుం మీద పంజా వేసి సరికి, గాడిదపిల్ల ముందుకాళ్లు నేలకు అతుక్కుపోయినట్లయినై.

అయితే ఆ భయంలో ఏమైందో గానీ, దానికి తెలీకుండానే దాని నడుం పైకి లేచింది: వెనుక కాళ్లు రెండూ కలుక్కు మంటూనే వాటంతట అవే పైకి లేచాయి: "ఫడేల్...!" మని చిరుతపులి ముఖానికి మెరుపులాగా వచ్చి తగిలినై!

ఒక్క దెబ్బకే చిరుతపులి "కుయ్యో" మంటూ పారిపోయింది. కాళ్లు బాగున్నా బాగాలేనట్లు నటించిన కరభం అంటే దానికి ఇప్పుడు అంతులేని భయంవేసింది. చిరుతపులి వెనకనే నక్క మామ, పరుగో పరుగు!

ఇప్పుడు కరభకు తన కాళ్లంటే మళ్ళీ యిష్టం ఏర్పడ్డది. వణికి కాళ్లతో అది వెనక్కి తిరిగి, మిగిలిన గాడిదలన్నిటితో బాటు పచ్చగడ్డి

మేసేందుకు బయలుదేరింది.

చిరుతపులి దెబ్బకు దాని మొండితనం
పూర్తిగా వదల్లేదు గానీ, గాడిదలు తమ

వెనకాళ్లను తాము అస్సలు ద్వేషించ
కూడదు!" అని మటుకు బాగా అర్థం
అయ్యింది!

భజన-విభజన

జోకులు

తెల్లవాడికి, నల్లవాడికి తేడా ఏంటి?

తెల్లవాడు విభజన చేస్తాడు, నల్లవాడు భజన చేస్తాడు.

రివర్సు గేరు!

సోము: 001 నంబరుకు ఫోన్ చేస్తే ఏమౌతుందిరా?

రాము: పోలీస్ జీప్ రివర్స్ గేర్ లో వస్తుందిరా!

పగటి కుక్క!

పక్కింటాయన: ఏమి నాయనా రామారావు, ఎక్కడినుండి తెచ్చావ్ ఈ కుక్కను?! పొద్దంతా
మొరుగుతోంది! ఇట్లా అయితే పడుకోవడం కష్టం కదా?

రామారావు: ఇది పగటి కుక్కే సార్, రాత్రంతా పడుకుంటుంది!

తొక్కుదాం!

మాస్టారు: అరటి పండు ప్రత్యేకత ఏంటి పిడుగూ?

పిడుగు: తింటే బలపడతాం, తొక్కితే జారిపడతాం సార్!

తండివే చామా

యువకరటాలు

జాంబియా దేశానికి చెందిన 'తండివే చామా' అనే అమ్మాయి 2007 వ సంవత్సరపు అంతర్జాతీయ పిల్లల శాంతి బహుమతి గ్రహీత. సమాజంలో తన ఉనికిని మొదటిసారి గట్టిగా చాటుకున్న సందర్భంలో ఆమె వయసు కేవలం ఎనిమిదేళ్ళు! ఆ అమ్మాయి గురించి, ఈ నెల వరిచయం:

ఆఫ్రికాలోని జాంబియాదేశపు రాజధాని లుసాకా. అక్కడి అతిపేద బస్తీల్లో ఒక దానిలో పెరిగింది తండివే. 1999 లో అక్కడే ఒక స్కూల్లో చదువుకుంటూ ఉండేది. ఇంతలో ఉన్నట్లుండి ఆ స్కూలును మూసేశారు! "ఎందుకు?" అని అడిగితే "సరిపడా టీచర్లు లేరు" అన్నారు. తండివే కి అది ఏమాత్రం నచ్చలేదు. కానీ వేరే బళ్ళ వాళ్ళెవరూ ఆ పిల్లల్ని చేర్చుకోటానికి ఇష్టపడలేదు. అప్పుడు హక్కుల కోసం పోరాడడం ఎందుకో అర్థమైంది, తండివేకి. దానితో తనతో పాటు మరో అరవై మంది పిల్లలని వెంటేసుకుని, ఇంకో స్కూలు కోసం వెదుక్కుంటూ నడక సాగించింది. ఈ నడక మీద స్థానికంగా పెద్ద చర్చే జరిగింది. దానితో, మరో స్కూలు వాళ్ళు ముందుకొచ్చి, వీళ్ళందరినీ చేర్చుకోవడానికి ఒప్పుకున్నారు!

అలా మొదలైంది, తండివే ప్రస్థానం. పిల్లలందరూ ఎండలో కాక, చక్కగా భవనాల లోపల చదువుకోవాలని చెప్పి, స్థానిక ప్రభుత్వ అధికారి వద్దకు వెళ్లి, స్కూలులో కొత్త భవనాల నిర్మాణం కోసం ధన సహాయం అడిగింది తండివే. స్కూలులో విద్యార్థుల సంఖ్య పెరిగే కొద్దీ, అధికారులతో మాట్లాడి కొత్త క్లాసుల కోసం స్థలం కూడా సాంక్షన్ చేయించింది! 'పిల్లలకు అందరికీ చదువుకునేందుకు హక్కు ఉన్నది... అయితే అందరికీ దాన్ని గురించి తెలియదు' - తండివే ఇక పిల్ల హక్కుల గురించి ప్రచారం చేయడం మొదలుపెట్టింది; సమస్యలు కనబడ్డ చోట వాటి నిర్మూలనకు

పోరాటం చేయడం కొనసాగించింది.

ఆఫీకా దేశంలో పెద్దల్లోను, పిల్లల్లో కూడాను- ఎయిడ్స్ వ్యాధి ప్రబలంగా ఉంది. పిల్లల్లో ఎయిడ్స్ గురించిన అవగాహనను పెంచేందుకు కృషి చేసింది తండివే. చిన్నతనంలోనే ఎయిడ్స్ బారిన పడ్డ పిల్లల తరపున వకాల్తా పుచ్చుకుని, వాళ్ళకోసం మిగతా వారు ఏం చేయచ్చో చెబుతూ ప్రచారం చేసిందామె. దగ్గరలో ఉన్న ఓ హాస్పిటల్లో చికిత్స కోసం చేరిన పిల్లలకి చుట్టుపక్కల వాళ్ళ చేత పళ్ళు వగైరా ఇప్పించింది. పిల్లల్ని, పెద్దల్ని హెచ్.ఐ.వీ. పరీక్షలు చేసుకొమ్మని ప్రోత్సహించడమే కాక, కొంతమందిని స్వయంగా వెంటబెట్టుకుని వెళ్లి పరీక్షలు చేయించింది కూడా. పిల్లలకి ఎయిడ్స్ గురించి అవగాహన కలిగించడం కోసం తన స్నేహితురాలితో కలిసి "ది చికెన్ విడ్ ఎయిడ్స్" అన్న పుస్తకం కూడా రాసింది. ఇలాంటి అంశాలను ఆట్టే చర్చించని చర్చిలాంటి సంస్థల్లో కూడా ధైర్యంగా ఎయిడ్స్ బారిన పడ్డ పిల్లల గురించి ప్రసంగించింది. పిల్లల హక్కుల గురించి "ఫర్ మై సేక్" అన్న ఒక పాటను కూడా మరొకరితో కలిసి రచించింది! ఆ పాట వివిధ ఆఫీకా దేశాల్లో ప్రచారం పొందింది కూడా.

జాంబియా ప్రభుత్వం వారు తండివే కృషిని గుర్తించి, ఏటేటా పిల్లలకి ఇచ్చే అవార్డును ఆమెకు ఇచ్చి సత్కరించారు. ప్రభుత్వంలోని మంత్రులు, ఇతర అధికారుల సమక్షంలో ఆమెని ప్రసంగించమని ఆహ్వానించారు. ఆమె ప్రసంగం తరువాత, 'దేశానికి సంబంధించిన ముఖ్యమైన అంశాలను గురించిన చర్చల్లో పిల్లలు పాల్గొనేట్లు ఎలా చేయచ్చు?' అని వారు ప్రణాళికలు వేశారంటే, ఆమె ఎంత చక్కగా మాట్లాడిందో ఊహించవచ్చు. అటుపైన ఆమెకు అంతర్జాతీయ శాంతి బహుమతి వచ్చినప్పుడూ, తరువాత నార్వే దేశంలో జరిగిన "గ్లోబల్ యూత్ పీస్ బిల్డింగ్ ఇనిషియేటివ్"లోను- ఇలా ఎన్నో చోట్ల ప్రసంగించింది తండివే. పిల్లల శాంతి బహుమతి సందర్భంగా-తనకు పదహారేళ్ళ వయసు ఉన్నప్పుడు- ఆమె చేసిన ప్రసంగం నచ్చి, ఒక సంస్థ వారు ఆమెకి వాళ్ళ స్కూల్లో లైబ్రరీ నిర్మాణానికి చేయూతను అందించారు! అలా, స్థానిక సమస్యల

గురించి, పిల్లల హక్కుల గురించి ఇంకా కృషి చేస్తూనే ఉంది తండివే.

"పిల్లలకి కూడా కొన్ని హక్కులు ఉంటాయి అన్న ఎరుక అవసరం. మా స్కూల్లో నా హక్కుల గురించి నేను తెలుసుకున్నాను. అప్పుడే 'వాటికోసం నేను పోరాడాలి' అని కూడా నిర్ణయించుకున్నాను. పిల్లలకి అవకాశం ఇస్తే, వాళ్ళు ఎన్నో పనులు చేసి, ప్రపంచానికి మేలు చేస్తారని నా నమ్మకం" అనే తండివే చామా, ఇలాగే మరెన్నో విజయాలు సాధించాలని ఆశిద్దాం. అలాగే, ఆ స్ఫూర్తితో మన పరిధిలో మనం ఏం చేయగలమో కూడా ఆలోచిద్దాం! ★

పిసినారి!

వ్యాపారస్తుడు: ఏం కావాలి సార్?

పి: కోడి కావాలి. ఏకోడి ఎంత?

వ్యాపారస్తుడు: పెద్దకోడి అయితే 150 రూపాయలు; చిన్నకోడి అయితే 50 రూపాయలు.

పి: అయితే ఈ 50 రూపాయలు తీసుకోండి; ఈ చిన్న కోడి పెద్దగా అయిన తరువాత ఇవ్వండి.

వ్యాపారస్తుడు: ఆ....!

బహుళార్థ సాధకం!

టీచర్: రామూ! వార్తాపత్రికల వల్ల మూడు ఉపయోగాలు చెప్పు?

రాము: పుస్తకాలకు అట్టలేసుకోవచ్చు, అరల్లో పరచుకోవచ్చు, అవసరానికి అమ్ముకోవచ్చు!

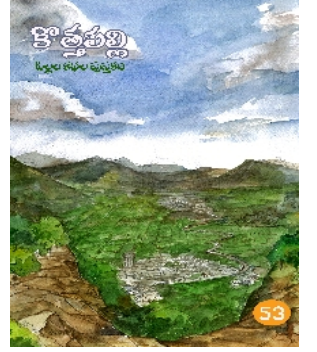

సమీక్ష

కొత్తపల్లి కథల పుస్తకం-53 పై ఒక సమీక్ష.

నిర్వహణ: శ్రీమతి మాలతీ కృష్ణ, విజవవాడ.

రాము మాస్టారికి, ఆయన విద్యార్థులకి ప్రకృతికి దగ్గరయ్యే అవకాశం ఇంకా వున్నందుకు సంతోషం. బహుశా వాళ్ళ ఊరు అట్ట మీద బొమ్మలోలా వుండివుంటుంది. కాంక్రీటు అరణ్యాలలో- నిలువెత్తు భవనాలలో- ఎసి తరగతులలో- ప్లాస్టిక్ మొక్కల పచ్చదనమే మహాద్భాగ్యంగా బ్రతుకుతున్నారు పిల్లలు. ప్రకృతి, దాని అందాలు, దాని శక్తి, ప్రకృతిలో బ్రతకడంలోని ఆనందం- ఇవేమీ అనుభవంలోకి కూడా రాని పిల్లలకి, వాటికి దూరంగా బ్రతుకుతున్నామన్న స్పృహ గానీ, ఏదో కోల్పోతున్నామన్న బాధగానీ వుండే అవకాశం లేదు. ఉన్నంతలో, చుట్టూలింటికి వెళ్ళి వచ్చినట్లు "ప్రకృతి" అనే పదార్థం కనబడే చోటికి వెళ్ళి రావడమే చెయ్యగలిగింది.

సంపాదకీయం చదువుతుంటే పుట్టలు పుట్టలుగా వచ్చిపడే కొటేషన్ మార్కులు (".....") హైఫన్లు (-) ఎంత ఇబ్బంది పెట్టాయో! ఇది వరలో కూడా చాలాసార్లు అనుభవమే ఇది! పంక్చుయేషన్ మార్కులు చదవడంలో స్పష్టతని పెంచాలి. చాలా ఎక్కువ రకాలు, అన్నిసార్లు అవసరంలేని చోట్ల, వాడకూడని చోట్ల కూడా వాడడం వల్ల, చదివేటప్పుడు అవి పంటికింద రాళ్ళలా అడ్డం వస్తుంటాయి. కొత్తపల్లి బృందం ఈ విషయంలో కాస్త మనసుపెట్టాలి.

నీతిచంద్రిక పూర్వవైభవాన్ని సంతరించుకుంటోంది. క్లిష్టమైన వాక్యాలతో గందరగోళ పరచటం తగ్గించి, పదునుగా, సాంపైన భాషాప్రయోగంతో 'ఇది తప్పక పిల్లలకు మంచి తెలుగులోని రుచిని చూపిస్తుంది' అనిపించేట్లువుంది.

మానస సేకరించిన 'రహస్యం చెబితే' కథ మనుషుల మనసులని, మానవత్వాన్నీ, డబ్బు ఎంతలా

చంపెయ్యగలదో చెప్పింది. ఇది గతంలో చదివినదే ఐనా మళ్ళీ గుర్తుచేసినందుకు మానసకి ధ్యాంక్స్!

ఆశపోతులు, దురాశాపరుల తిక్క చివరికి తిన్నగా కుదరటం ఒక ఎవర్గ్రీన్ టాపిక్. సునీల్ కుమార్ ('దురాశ') నాగుల్ షరీఫ్ ('ఆశపోతుల కథ') దీన్ని చక్కగా ఉపయోగించుకున్నారు- కాస్త కొత్తగా కూడా! కాకపోతే 'దురాశ' బొమ్మల్లో మొదటి పేజీలోని నడివయసు కొడుకులు చివరిపేజీలో పదేళ్ళ పిల్లలై వరుగెట్టారు- అదేంటో! 😊

గాయత్రీదేవి వ్రాసిన 'బాధ్యత', యోగి వ్రాసిన 'కోచింగ్ టెన్షన్' ప్రస్తుత పరిస్థితులను, అనుభవాలను వాడుకుని అవగాహనతో వ్రాసినట్లున్నాయి.

తనుష్ కథ లాంటిది-కష్టాలనెదిరించి చివరికి ఉన్నత శిఖరాలనధిరోపించడం, ఉన్నత విలువలని నిలపడం లాంటి కథాంశాలతో ఇదివరలో కొత్తపల్లిలోనే చాలా కథలొచ్చాయి. కష్టాలకి కుంగి పోనవసరంలేదన్న ఆశాభావాన్ని ఇవి పిల్లలలో నింపుతాయేమో.

'మంత్రగత్తే ఏది?' కొత్తరకం అల్లాఉద్దీన్ కథ! సామ్య తెలివిగా దాన్ని చమత్కారంగా ముగించింది.

'దొర్లు దొర్లు పుచ్చకాయ'ని చాలాసార్లు, చాలా పుస్తకాలలో చదివేశాం!

రాధామండువ గారి 'మారిన శివునాజ్ఞ' ని ఎప్పుడో- నా చిన్నతనంలో- విన్నాను. ఇప్పటికీ అది భలేగా అనిపిస్తుంది. నంది శివుడు చెప్పింది చెప్పినట్లు చెప్పివుంటే ఎలావుండేదో కదా! ఆడవాళ్ళకి బోలెడంత పని తప్పేది!

యువకెరటాలు యథాప్రకారం - "ఇలాంటి వ్యక్తులు మనమధ్యే వున్నారే!" అనిపించేలా వుంది.

"ఎంత పరిణితి కలిగి వున్నారో!" అనిపించేలా వుంది.

అక్టోబరు వస్తోందంటే గాంధీ జయంతి గుర్తొస్తుంది - వెంటనే క్రిందటి సంవత్సరం అక్టోబరు కొత్తపల్లిలో చదివిన ఎంతో మంచి సంపాదకీయం కూడా!

బొమ్మకు కథ రాయండి!

నిర్వహణ: శ్రీమతి జి.లలిత, తెలుగు ఫర్ కిడ్స్ డాట్ కాం.

కోట!!

బలే బాగుంది కదూ, ఇది?! ఇట్లా అప్పుడప్పుడూ చూడటానికి వచ్చేవాళ్ళు తప్పిస్తే ఇక్కడ ఎవరూ ఉంటున్నట్లు లేరు. ప్రతి కోటకూ ఏవేవో కథలు ఉంటాయి కదా, దీని కథ ఏంటో మీరు ఊహించి రాయండి. మహత్తరంగాను, అద్భుతంగాను అనిపించిన కథని, మరి కొత్తపల్లిలో తప్పకుండా ప్రచురిస్తాం. మాకు రాసిపంపండి, త్వరగా!

మాచిరునామా: కొత్తపల్లిట్రస్టు, యంత్రోవ్ ఆఫీసు దగ్గర, చెన్నై కొత్తపల్లి, అనంతపురం జిల్లా-515101

పదరంగం-20

ఈ పదరంగం చాలా సులభం! దీన్ని ఓ పాస్టు కార్డులో పూరించి వంపండి. మీ పేరుతో బాటు మీ బడి పేరు, తరగతి తప్పక రాయండి. సరైన సమాధానాలు వంపిన పిల్లల పేర్లను పదరంగం-21 తో పాటు ప్రచురించగలం. నిర్వహణ: కొత్తపల్లి.

1	2		3		4
5			6		
7					
8			9	10	
	11	12		13	
14					

అడ్డం:

1. గాంధీతాత మన_____ (4)
5. తెలుగులో 'స్కూ' యీ మేకు! (2)
6. భిన్నంలో పైన ఉండేది (3)
7. నల్లగా ఉండే పక్షి యీ క (4)
8. తీయగల తీ పోయింది. (2)
9. తిరగబడి కొట్టు! (2)
11. నిరాశలోనూ నిరాసక్త తలోనూ ఉన్నది (2)
13. ఆ భరణం (2)
14. శివుడి జాట్టు ముడి. గంగ ఇక్కడి నుండే క్రిందికి దూకిందట! (5)

ఆధారాలు నిలువు:

1. 'మజా' గా తిందాం 'కాయ' ని (4)
2. తిరగటానికి 1,2,6,3,5,4.! (6)
3. గుణింతాల్లో మొదట వచ్చేది (4)
4. పాండవులలో రెండోవాడు. చాలా బలవంతుడు (3)
10. “విదేశీ వస్తువుల్ని_____” అన్నారు అలనాటి భారతీయులు. (3)
12. రాజాని పిలవండి! (2)

పదరంగం 19కి

సరైన జవాబు

1	గు	రు	పూ	బో	తప్ప	పం
4	లా		త	ల		ద
	దీ	సీ		పా	వ	సం
		బి	మో	బూ		
12	పా		బా		వ	క్కు
15	పి	టా	రు	కు	లు	గు

రాసిన వాళ్ళు:

1. జి. సత్యలక్ష్మి, 2వ తరగతి, ఇంటిబడి, చెన్నై కొత్తపల్లి.
2. జి. తరుణి, 5వ తరగతి, గడ్డం నాగేపల్లి, నార్వల.

సర్వ మతాలకు నిలయం

గానం: బి.మౌనిక, జె.ఇందు, శైలజ, 4,5 వ తరగతులు, యంపియుపిమస్, బద్దలాపురం.

సర్వమతాలకు నిలయం వేదాలకు ఆలయం
ఇదే ఇదే మన భారతం భావి పౌరులకు అంకితం
"సర్వమతాలకు"

ఉత్తర హిమగిరి శిఖరం దిగువన సాగరసదనం
గంగా యమున బ్రహ్మపుత్ర జీవనదులు ప్రవహించే దేశం
"సర్వమతాలకు"

అశోకుడిచ్చిన ధర్మ చక్రమూ గాంధీ నడిపిన సత్యాగ్రహమూ
ఆంగ్లేయులను తరిమి కొట్టిన రామరాజులు పుట్టిన దేశం
"సర్వమతాలకు"

వాల్మీకి ఇచ్చిన రామాయణము వేద వ్యాసుడి మహాభారతం
ప్రపంచానికి సున్నా నేర్పిన ఆర్యభట్టును కన్న దేశం
"సర్వమతాలకు"

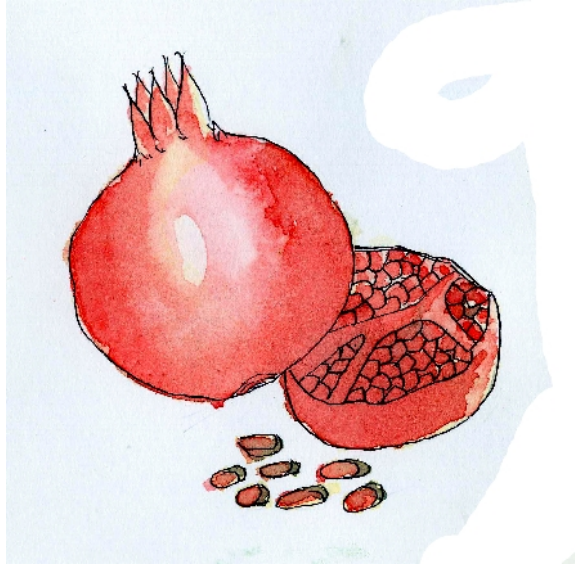

చంధ్రుని మీద వేసెను పాగా రాకెట్లు పంపే శ్రీహరికోట
నాలుగు దిక్కులా విస్తరించిన ఐటి నిపుణులు ఉన్న దేశం
"సర్వమతాలకు"

దానిమ్మపండుపాట

గానం: డి.మహాంతి, 3వతరగతి, యంపియుపిమన్, బద్దలాపురం.

దానిమ్మపండు
నిన్ను చూడగానే
నోరూరుచుండు
అబ్బబ్బపులుపు
తిననే తిననూ!
నీకు కావాలా?
నీకు కావాలా?
ఎవ్వరికీ వద్దా
పడేస్తున్నాను - పడేస్తున్నాను
పడేసాను!!!

"శిశుర్వేత్తి.. పశుర్వేత్తి.. వేత్తి గానరసం ఫణి:"

పాటలోని రుచి శిశువుకు తెలుసు, పశువుకు తెలుసు, పాములాంటి విషపురుగులకూ తెలుసు.

కొత్తపల్లిలోని ఈ పాటల్ని మీరు ఇంటర్నెట్లో నేరుగా వినే వీలున్నది. సందర్శించండి: <http://kottapalli.in>

చిలిపిప్రశ్నలు - తిక్కజవాబులు

సేకరణ: శ్రీవి.వి.యస్.మూర్తి, చౌదిమెళ్ళ, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.

1. "సాక్షులున్నారా?" అని జడ్జిగారు అడిగితే తెలివైన వాడు ఏమంటాడు?

జవాబు: 'నా మనసే సాక్షి' అంటాడు.

2. లాటరీ టికెట్లు అమ్ముకునే వాడితో పిసినారి ఏమంటాడు?

జవాబు: లాటరీ వచ్చాక డబ్బులిస్తాను, ఇప్పుడు టికెట్ ఇమ్మంటాడు.

3. వంటరాని అమ్మాయి ఏమని పట్టుపట్టింది?

జవాబు: 'ఫైవ్ స్టార్ హోటల్ చెఫ్ నే పెళ్ళి చేసుకుంటాను' అని!

4. మంచి వడ్డీ వ్యాపారి కొడుకు పేరు ఏంటి, మనవడి పేరు ఏంటి?

జవాబు: కొడుకేమో "అసలు"- మరి, మనవడేమో "వడ్డీ"!

5. కన్యాకుమారిలో అమ్మాయిల సంఖ్య ఎంత?

జవాబు: రెండే! (ఒకరు 'కన్య' ; మరొకరు 'కుమారి'!)

6. అజ్ఞానం అంటే?

జవాబు: 'అన్నీ తెలుసు' అనుకోవటం.

7. తెలివైన పూల వ్యాపారి స్లాగన్ ఏంటి?

జవాబు: "పువ్వులు కొంటే సువాసన ఉచితం"!

ముద్రిత ప్రతుల వెల:

ప్రతి ఒక్కరికి: 20 రూ.

12 పుస్తకాలకైచందా: 250 రూ

“కొత్తపల్లి ట్రస్టు” పేరిట యంవో/డిడిని ఈ చిరునామాకు పంపండి: కొత్తపల్లి ట్రస్టు, యంఆర్వో ఆఫీసు దగ్గర, చెన్నైకొత్తపల్లి, అనంతపురం జిల్లా- 515101, ఆంధ్రప్రదేశ్.

బ్యాంకు అకౌంటు వివరాలు:

“Kottapalli Trust”, A/c No. 0138101018809 (savings), Canara Bank, Chennekothapalli. IFSC: CNRB0000138

ఫోన్లు: 08559 240222, 7702877670

ఇ-మెయిలు: team@kottapalli.in

ఈ నెలలో ఏవని-ఎవరిది?

ఆర్థిక వ్యవహారాలు, నిర్వహణ: సుబ్బరాజు

సంపాదకత్వం: నారాయణ

వెబ్సైటు, సాంకేతికత: ఆనంద్, లక్ష్మి

ముద్రణ: 'ముద్రిక' కృపాకరరావు

ముఖచిత్రం 'బాపు': వీరాంజి

చిత్రాలు: అడవి, చంద్రకాంత్, సురేష్, శ్రీధర్,

లక్ష్మీవెంకట్, గోపాల్, ప్రసాద్, రాము.

కథలు, పాటలు: చాలామందిపిల్లలు

ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు: రిషివ్యాలీస్కూలువారికి, పెద్దపసుపులస్కూల్వారికి, అరవిందా హైస్కూలువారికి, నందనగ్రామీణ పాఠశాలవారికి, ప్రభుత్వ ప్రాథమికోన్నత పాఠశాల బద్దలాపురంవారికి, శంకరశివరావుగారికి, telugu4kidsవారికి, చిలిపిప్రశ్నల మూర్తిగారికి, 'విద్వాన్' మాలతీకృష్ణగార్లకి, రాధారాజశేఖర్ గార్లకి, కంప్యూటర్లలో లైనక్సు వ్యవస్థను చక్కగా అందిస్తున్న ఉబుంటు వారికి, జింప్, అడాసిబీ తదితర ఓపెన్ సోర్సు సాఫ్ట్వేరు నిర్మాతలకు, ఇంకా పేర్లు రాయని అనేకమందికి.

పిల్లల్లో సృజనాత్మకత సహజం. కథలు, ఆటలు, పాటలు, బొమ్మలు దానికి ఊతాన్నిస్తాయి. మాతృభాషలో ఇష్టంగా చదవటం, తేలికగా రాయటం వస్తే అటుపైన అన్ని శాస్త్రాలూ సులభంగా వంటపట్టుతాయి-నిజం! అందుకని మీ పిల్లల్లో ఉన్న కాల্পనిక శక్తికి పదును పెట్టండి. వాళ్లను కథలు రాసేందుకు, పాటలు పాడేందుకు, బొమ్మలు వేసేందుకు ప్రోత్సహించండి. వాళ్ళ రచనల్ని మాకు పంపండి. కావాలనిపిస్తే మీరే ఇలాంటి పత్రికనొకదాన్ని మొదలు పెట్టండి- ఎలాగైనా సరే- పిల్లలు పెద్దవాళ్లయ్యేలోగా వాళ్ళు చాలా చాలా తెలుగు కథల్ని చదివేలా, రాసేలా చేయండి. మీ పిల్లలకు ఈ పత్రికలోని కథలు నచ్చుతాయనే మా నమ్మకం- వీటిని వీలైనంత మందితో పంచుకోండి. మీరు రాసిన పిల్లల కథలు ఏమైనా ఉంటే పనిగట్టుకునైనా సరే, మాకు పంపండి. వీలుచేసుకొని ప్రచురిస్తాం.

మంచి పుస్తకం:

ఈసపు కథలు

కథనం: సాదుం రామ్మోహన్

ఆంగ్లంలో పెంగ్విన్ వారిలాగా తెలుగులో మంచి పుస్తకాల్ని పండించిన పీకాక్ వారి "ఈసపు కథలు" ఈనాటివి కావు.

"పంచతంత్ర కథలకూ ఈసపు కథలకూ చాలా సామ్యం ఉంది. రెండూ పాఠకులకు నీతి బోధించేవే. రెండింటిలోనూ నైతిక విలువలే ఎక్కువ..."

"పిల్లలకి కథల కింద నీతి బోధించరాదు అనేవాళ్లు కొందరున్నారు. వాళ్లది ఒకరమైన చాదస్తం అనిపిస్తుంది... కథ కింద నీతి రాసినందువల్ల, పాఠకులు ఆ కథను రెండోసారి చదివి చక్కగా అవగాహన చేసుకొని అభినందించే అవకాశం లభిస్తుంది...."

"ఈ కథల చివరన వ్రాసిన నీతి వాక్యాలు పాఠకుల ఆలోచనను ప్రోత్సహించేవే తప్ప, నిరుత్సాహపరచేవి కావు. ఈ నీతివాక్యం చదివి తమ అనుభవాలను పాఠకులు దానికి అన్వయించుకోవచ్చు.."

"బాల సాహిత్యం ఆస్వాదించటానికే కాదు, ఆలోచించటానికీ ఉపయోగపడాలి" అని రాస్తున్నారు సాదుం రామ్మోహన్ గారు, ముందు మాటలో.

చక్కని కథలు, చక్కని సరళమైన శైలి, చాలా చక్కని ముద్రణ- వెరసి 'ఈసపు కథలు' కనీసం మూడు చక్కని విషయాల సమాహారం!

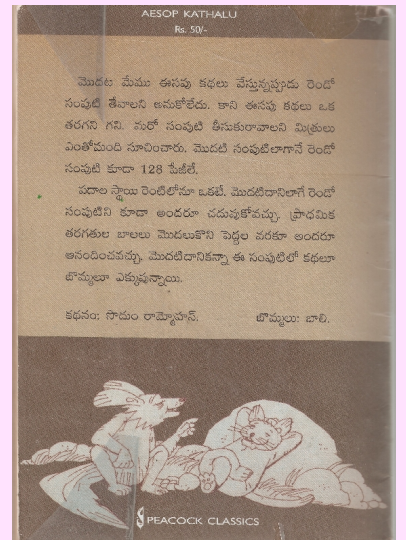

ఈసపు కథలు 1,2

పీకాక్ క్లాసిక్స్,

ఫోన్: 040 23063729

పీజీలు: 132, వెల: 50 రూ.

కొత్తపల్లిలా కథలు రాసేవారికి మరియు సంపాదకులకు
నా హృదయ పూర్వక నమస్కారములు. నేను నా కాలి
సమయంలో కొత్తపల్లి పుస్తకాలు చదువుతాను. ఆ
కథలు నాకు ఎంతో ఆనందంగా అనిపించాయి. నా లాగానే
మా పాఠశాలలో ఉన్న విద్యార్థులు కథలు చదివి
వారి నుంచి స్ఫూర్తి అందుకొని ఎంతో కథలు
రాసారు. రాసిన కథలు కూడా మీ పుస్తకాలలో
ఉన్నాయి. విద్యార్థుల కాదు ఎంతో మంచి ఉపాధ్యాయు
లు కూడా కథలు రాసారు. మీ కథలంటే నాకు ఎంతో
ఇష్టం ఎందుకంటే దీనిలా నిజ కథలు, జరిగిన
కథలు ఇంకా ఎంతో కథల వల్ల ఎంతో మంచి
ఈ పుస్తకాలు ఇష్టపడతారు.